

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

Predsednik Državnega zbora

EVA: 2014-2030-0049
Številka: 00720-1/2015/11
Datum: 5. 3. 2015

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	06-03-2015		
Šifra:	713-01	15-06	1
Povezava:			
EPA:	382-VII	EU:	
Sign. zn.:			
Kratika:			

Vlada Republike Slovenije je na 25. redni seji dne 5. 3. 2015 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije – prva obravnava,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 114. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- mag. Goran Klemenčič, minister za pravosodje,
- Tina Breclj, državna sekretarka, Ministrstvo za pravosodje,
- Darko Stare, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje,
- Andreja Lang, generalna direktorica Direktorata za zakonodajo s področja pravosodja, Ministrstvo za pravosodje.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloga: 1

PREDLOG
EVA:2014-2030-0049
PRVA OBRAVNAVA

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SODELOVANJU V KAZENSKIH ZADEVAH Z DRŽAVAMI ČLANICAMI EVROPSKE UNIJE

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Sodelovanje v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije je urejeno v Zakonu o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (v nadaljevanju: ZSKZDČEU-1)¹ iz leta 2013. Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah s tretjimi državami (države, ki niso članice Evropske unije ali države članice Evropskega gospodarskega prostora), t.i. mednarodna pravna pomoč v kazenskih zadevah, je v veljavnem pravnem redu Republike Slovenije urejeno v XXX. in XXXI. poglavju Zakona o kazenskem postopku², ki določata postopke v zvezi z mednarodno pravno pomočjo v kazenskih zadevah ter izročitvami obdolžencev in obsojencev. Ureditev mednarodne pravne pomoči in mednarodnega sodelovanja v kazenskih zadevah v dveh različnih notranjepravnih podlagah glede na države je posledica različnih mednarodnih pravnih podlag, ki na povsem različen način urejajo temeljna načela in izhodišča za izvajanje dejanj mednarodne pravne pomoči oziroma mednarodnega sodelovanja. Tako Republiko Slovenijo zavezuje več dvostranskih mednarodnih pogodb o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah in o izročitvah, hkrati pa je tudi pogodbenica večine najpomembnejših večstranskih konvencij Sveta Evrope z obravnavanega področja, konvencij Organizacije Združenih narodov ter drugih mednarodnih organizacij, ki ob urejanju določenih področij kazenskega prava vsebujejo tudi določbe o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah. Po drugi strani pa Slovenijo v razmerju do držav članic Evropske unije zavezuje Pogodba o pristopu³ s priloženim Aktom o pristopu⁴, iz katerih izhaja obveznost spoštovanja izvajanja ter prenosa v notranjo zakonodajo sprejetih aktov Evropske unije, ki urejajo pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah.

Amsterdamska pogodba, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti ter nekatere z njimi povezane akte, je med cilje Evropske unije izrecno vključila oblikovanje enotnega prostora svobode, varnosti in pravice. Posledično je Evropski svet v Tampereju predvidel, da mora vzajemno priznavanje odločb, ki jih izdajo pravosodni organi ene države članice, v drugi državi članici, postati temelj pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah. Pri urejanju sodelovanja v kazenskih zadevah na nivoju Evropske unije se kot eden od glavnih razlogov v prid poenostavitve postopkov med državami članicami izpostavlja dejstvo, da gre za države z veliko stopnjo harmonizacije na področju kazenskega prava, z veliko podobnostmi v njihovi kazenskopravni politiki ter posledično za države, ki lahko vzajemno zaupajo v delovanje pravosodja in pravni red vsake države članice, ki zagotavlja tudi ustrezno varstvo človekovih pravic ter konkretno tudi procesnih garancij v kazenskih postopkih. Navedeno pomeni, da so pravosodni organi držav članic Evropske unije dolžni na podlagi vzajemnega zaupanja v pravosodne sisteme med državami

¹ Uradni list RS, št. 48/2013, 4. 6. 2013.

² Uradni list RS, št. 32/12 - uradno prečiščeno besedilo, 47/13 in 87/14.

³ Uradni list RS - Mednarodne pogodbe, št. 3/04, 10. 2. 2004.

⁴ UL EU, št. L 236, z dne 23. 09. 2003.

članicami priznavati in izvrševati odločbe, ki jih izdajo pravosodni organi druge države članice. Tako so razlogi za zavrnitev izvršitve zaprosila glede na tradicionalni sistem mednarodne pravne pomoči precej omejeni, prav tako ni več razloga zavrnitve iz političnih razlogov, zaradi hitrejšega sodelovanja je sprejeto temeljno načelo neposrednega občevarja med pravosodnimi organi, postavljeni so roki za izvršitev zaprosila, sprejeti so enotni obrazci v vseh jezikih držav članic, ki nadomeščajo zaprosila itd. Iz opisanega izhaja, da številni v nadaljevanju opredeljeni okvirni sklepi nadomeščajo tradicionalne postopke izročitev ter mednarodne pravne pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami in temeljijo na konceptu vzajemnega priznavanja sodnih odločb, izdanih med kazenskim postopkom, ter pravnomočnih sodb.

Lizbonska pogodba, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti (Lizbonska pogodba⁵) je bila podpisana 13. decembra 2007 v Lizboni. Lizbonska pogodba spreminja in dopolnjuje obstoječe temeljne pogodbe Evropske unije. Veljati je začela 1. decembra 2009. Ta pogodba prinaša večjo integracijo Evropske unije, povečuje učinkovitost njenega delovanja ter Unijo približuje svojim državljanom. Lizbonska pogodba ukinja t.i. sistem treh stebrov, hkrati pa so Evropska skupnost in področja njenega delovanja prišli pod okrilje Evropske unije. Nekdanji tretji steber, torej policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah, je z Lizbonsko pogodbo združen v naslovu Območje svobode, varnosti in pravice. Od takrat naprej se zakonodajni in drugi akti sprejemajo v rednem zakonodajnem postopku, to je postopku soodločanja Sveta Evropske unije (ki odloča s kvalificirano večino) in Evropskega parlamenta. Njihovo izvajanje na ravni držav članic bo podvrženo nadzoru Sodišča Evropske unije in Evropske komisije. Zaradi nadomestitve nekaterih vrst pravnih aktov iz nekdanje PEU je zaradi pravne kontinuitete že sprejetih aktov pomembno prehodno obdobje za akte, ki so jih institucije Unije sprejele pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe. Protokol št. 36 o prehodni ureditvi posebej določa, da se za akte s področja policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, sprejete pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, v roku petih let uporabljajo pristojnosti institucij, določene v Pogodbah, veljavnih pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe. Petletno prehodno obdobje je namenjeno, da se države članice ustrezno prilagodijo na nove pravne posledice nekdanjih okvirnih sklepov, ki bodo kot direktive podvržene nadzoru Sodišča EU in vertikalnim neposrednim učinkom, ki jih okvirni sklepi do sedaj niso imeli⁶. Tudi Evropska komisija bo dobila polna pooblastila po preteku prehodnega obdobja, ki je poteklo 1. decembra 2014. Pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe je okvirni sklep zavezoval države članice na način, da so zavezane v svojem notranjem pravnem redu doseči cilj oziroma namen, ki ga okvirni sklep določa; način za doseg cilja pa je prepuščen vsaki državi članici v mejah, ki jih opredeli okvirni sklep. Enak pristop velja za direktive. Republika Slovenija je že prenesla v svoj pravni red vse okvirne sklepe, ki urejajo pravosodno sodelovanje, z ZSKZDČEU-1.

Za sodelovanje v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije in za obveznost implementacije relevantnih pravnih aktov Evropske unije v pravo Republike Slovenije je pravna podlaga v 3.a členu Ustave Republike Slovenije⁷ - jurisdikcijsko v prvem odstavku o prenosu izvrševanja dela suverenih pravic na mednarodno organizacijo (Evropska unija), izvedbeno (implementacijsko) pa v tretjem odstavku navedenega člena o uporabi skladno s pravno ureditvijo mednarodne organizacije.

Veljavni ZSKZDČEU-1 je bil sprejet leta 2013 in ureja sodelovanje v kazenskih zadevah med pristojnimi organi Republike Slovenije in pristojnimi organi drugih držav članic Evropske unije. ZSKZDČEU-1 je bil sprejet dne 23. maja 2013, veljati je začel dne 19. junija 2013, uporabljati pa se je začel dne 20. septembra 2013. V navedenem zakonu pa še ni implementirana Direktiva 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti⁸ (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/99/EU). Glede na to, da ZSKZDČEU-1 ureja sodelovanje v

⁵ Uradni list RS, št. 20/08 in 121/08 - popr., 15/10 - popr., 41/10 - popr., 39/12 - popr. in 74/12. - popr.

⁶ K. Vatovec, Lizbonska pogodba z uvodnimi pojasnili, GV Založba, Ljubljana, 2010, str. 64-66.

⁷ Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/07, 66/00, 34/03, 69/04, 68/06 in 47/13.

⁸ UL EU, št. L 338/2, z dne 21. 12. 2011, str. 2.

kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije, je najbolj primeren sistemski zakon za implementacijo navedene direktive, saj ureja sorodno področje sodelovanja.

Pravni akt Evropske unije, ki ga je treba prenesti v pravni red Republike Slovenije s Predlogom ZSKZDČEU-1A je Direktiva 2011/99/EU. Cilj navedene direktive je, da se v skupnem območju pravice brez notranjih meja zagotovi, da se zaščita fizične osebe, zagotovljena v eni državi članici, ohrani in nadaljuje v kateri koli drugi državi članici, v katero se oseba preseli ali se je že preselila oziroma se tam zadržuje. Treba je namreč zagotoviti, da legitimno uveljavljanje pravice državljanov Unije do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic v skladu s členom 3(2) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in členom 21 PDEU ne bi povzročilo izgube njihove zaščite.

Navedena direktiva upošteva različne pravne tradicije držav članic, pa tudi dejstvo, da se lahko učinkovita zaščita zagotovi z odredbami o zaščiti, ki jih izda organ, ki ni nujno kazensko sodišče. Med drugim direktiva ne določa obveznosti spremembe nacionalnih sistemov za sprejem zaščitnih ukrepov in tudi ne določa obveznosti uvedbe ali spremembe kazenskopravnega sistema za izvrševanje evropske odredbe o zaščiti.

Direktiva se uporablja za zaščitne ukrepe, sprejete v kazenskih zadevah, in tako ne zajema zaščitnih ukrepov, sprejetih v civilnih zadevah, za katere velja *Uredba (EU) št. 606/2013 Evropskega parlamenta in Sveta* z dne 12. junija 2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah⁹. Predmetna direktiva in uredba se dopolnjujeta. Direktiva se uporablja za nacionalne zaščitne ukrepe, sprejete v kazenskih zadevah; uredba pa se uporablja za zaščitne ukrepe sprejete v civilnih zadevah. Predmetni pristop izhaja iz same strukture Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki dokaj striktno razmejuje dve različni pravni podlagi - za kazenske in za civilne zadeve.

Glede na to, da so obstoječe pravne ureditve v državah članicah glede predmetnega vprašanja dokaj raznolike, določa direktiva, da lahko država izvršitve na podlagi evropske odredbe o zaščiti odredi tako kazenske, civilne ali upravne zaščitne ukrepe.

Da bi bil zaščitni ukrep v skladu s to direktivo izvršljiv, ni nujno, da je obstoj kaznivega dejanja ugotovljen s pravnomočno sodno odločbo. Prav tako ni relevantna kazenska, upravna ali civilna narava organa, ki zaščitni ukrep sprejme. Ta direktiva držav članic ne obvezuje, da morajo spremeniti svoje nacionalno pravo, da bi lahko sprejemale zaščitne ukrepe v okviru kazenskih postopkov.

Direktiva vsebuje izčrpen seznam prepovedi in omejitev, ki bi, če bi bile izrečene v državi izdaje in vključene v evropski odredbi o zaščiti, morale biti priznane in izvršene v državi izvršitve ob upoštevanju omejitev iz te direktive. Na nacionalni ravni lahko obstajajo tudi druge vrste zaščitnih ukrepov, kot je, če to predpisuje nacionalno pravo, obveznost osebe, ki povzroča nevarnost, da ostane v določenem kraju. Takšne ukrepe lahko izreče država izdaje v okviru postopka, ki vodi do sprejetja enega od zaščitnih ukrepov, ki je lahko v skladu s to direktivo podlaga za evropsko odredbo o zaščiti.

Direktiva ureja zaščitne ukrepe, katerih namen je zlasti zaščititi osebo pred kaznivim dejanjem druge osebe, ki lahko na kakršen koli način ogrozi življenje ali telesno, duševno celovitost in spolno nedotakljivost te osebe, na primer s preprečevanjem kakršne koli oblike nadlegovanja, ter dostojanstvo ali osebno svobodo te osebe, na primer s preprečevanjem ugrabitev, zalezovanja in drugih oblik posredne prisile, pa tudi preprečiti nova kazniva dejanja ali zmanjšati posledice prejšnjih kaznivih dejanj.

Direktiva se nanaša na zaščitne ukrepe, ki poskušajo zaščititi vse žrtve in ne le žrtve spolnega

⁹ UL EU, L 181/4, z dne 29. 6. 2013.

nasilja, ob upoštevanju specifičnosti vsake vrste kaznivega dejanja.

Z ZSKZDČEU-1 so bili v pravni red Republike Slovenije preneseni naslednji pravni akti (Sklepi in Okvirni sklepi) Evropske unije:

- a) Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. 6. 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami¹⁰;
- b) Okvirni sklep Sveta 2002/465/PNZ z dne 13. 6. 2002 o skupnih preiskovalnih skupinah¹¹;
- c) Sklep Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. 12. 2008 o okrepitvi Eurojust-a in spremembi Sklepa Sveta z dne 28. 2. 2002 o vzpostavitvi Eurojust-a z namenom okrepitve boja proti hudim kaznivim dejanjem¹²;
- č) Sklep Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. 12. 2008 o Evropski pravosodni mreži (nadomestil Skupni ukrep Sveta z dne 29. 6. 1998 na podlagi člena K. 3 Pogodbe o Evropski uniji o vzpostavitvi Evropske pravosodne mreže¹³)¹⁴;
- d) Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. 2. 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni¹⁵;
- e) Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. 7. 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji¹⁶;
- f) Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. 2. 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji¹⁷;
- g) Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. 10. 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi¹⁸;
- h) Okvirni sklep Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. 2. 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitve procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe¹⁹;
- i) Okvirni sklep Sveta 2008/987/PNZ z dne 18.12.2008 o evropskem dokaznem nalogu za namene pridobitve predmetov, dokumentov in podatkov za uporabo v kazenskih postopkih²⁰;
- j) Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. 11. 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji²¹;
- k) Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. 11. 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o

¹⁰ Uradni list EU, št. L 190 z dne 18. 7. 2002.

¹¹ Uradni list EU, št. L 162 z dne 20.6. 2002.

¹² Uradni list EU, št. L 138, z dne 4. 6. 2009.

¹³ Uradni list EU, št. L 191, z dne 7. 7. 1998.

¹⁴ Uradni list EU, št. L 348, z dne 24. 12. 2008.

¹⁵ Uradni list EU, št. L 76, z dne 22. 3. 2005.

¹⁶ Uradni list EU, št. L 196, z dne 2. 8. 2003.

¹⁷ Uradni list EU, št. L 68, z dne 15. 3. 2005.

¹⁸ Uradni list EU, št. L 328, z dne 24. 11. 2006.

¹⁹ Uradni list EU, št. L 081, z dne 27. 3. 2009.

²⁰ Uradni list EU, št. L 350/72, z dne 30.12.2008.

²¹ Uradni list EU, št. L 327, z dne 5.12.2008.

izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih²²;

l) Okvirni sklep Sveta 2009/829/PNZ z dne 23. 10. 2009 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odločb o nadzornih ukrepih med državami članicami Evropske unije kot alternativni začasemu priporu²³;

m) Okvirni sklep Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. 11. 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami²⁴;

n) Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. 2. 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami²⁵;

o) Sklep Sveta 2008/316/PNZ z dne 6. 4. 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa 2009/315/PNZ²⁶;

p) Sporazum med Evropsko unijo ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško o postopku predaje med državami članicami Evropske unije ter Islandijo in Norveško, podpisan dne 28.6.2006²⁷.

Sodna praksa in ustavnosodna presoja glede izvršenih prenosov pravnih aktov Evropske unije v zakonodajo Republike Slovenije:

Z vidika podrobnosti in osredotočenosti dosedanje ustavnosodne presoje ter sodne prakse glede dejanskega izvajanja okvirnih sklepov in drugih pravnih aktov s področja kazenskega sodelovanja med državami članicami Evropske unije glejte npr.: odločba US, št. Up-572/12 z dne 5.7.2012 ter sklep Višjega sodišča v Ljubljani, opr. št. Kp 65953/2012 z dne 5.4.2013.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj Predloga ZSKZDČEU-1A:

Kot izhaja iz obrazložitve, je poglobiten cilj Predloga ZSKZDČEU-1A prenos Direktive 2011/99/EU v notranji pravni red Republike Slovenije. Rok za implementacijo je 11. januar 2015.

Predlog ZSKZDČEU-1A ne posega v temeljne določbe oziroma načela sodelovanja v kazenskih zadevah med pristojnimi organi Republike Slovenije in drugih držav članic Evropske unije.

Predlog ZSKZDČEU-1A v novem poglavju ureja priznavanje in izvrševanje evropskih odredb o zaščiti; poleg tega Predlog ZSKZDČEU-1A določa tudi izdajanje evropskih odredb o zaščiti s strani sodišč Republike Slovenije. Predmetno novo poglavje je umeščeno za poglavje 17, ker je predmetna direktiva povezana z Okvirnim sklepom Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad

²² Uradni list EU, št. L 328 z dne 15.12.2009.

²³ Uradni list EU, št. L 294, z dne 11.11.2009.

²⁴ Uradni list EU, št. L 337, z dne 16.12.2008.

²⁵ Uradni list EU, št. L 093, z dne 7. 4. 2009.

²⁶ Uradni list EU, št. L 093, z dne 7. 4. 2009.

²⁷ Uradni list EU, št. L 292, z dne 21. 10. 2006 in Uradni list RS, št. 22/08 - Mednarodne pogodbe, št. 5/08.

spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami in z Okvirnim sklepom Sveta 2009/829/PNZ z dne 23. oktobra 2009 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odločb o nadzornih ukrepih med državami članicami Evropske unije kot alternativni začasemu priporu²⁸.

Poleg tega je opredeljena tudi uporaba tega zakona in drugih predpisov pravnega reda Republike Slovenije in Evropske unije. Tako se določbe Predloga ZSKZDČEU-1A ne uporabljajo za vprašanja, ki so drugače urejena v pravnih aktih Evropske unije, ki se neposredno uporabljajo, oziroma v mednarodnih pogodbah med državami članicami Evropske unije.

Če določenega vprašanja Predlog ZSKZDČEU-1A ne ureja posebej, se smiselno uporabljajo določbe Zakona o nalogah in pooblastilih policije²⁹, Zakona o preprečevanju nasilja v družini³⁰, Kazenskega zakonika³¹, Zakona o kazenskem postopku³², Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij³³ in Zakona o prekrških³⁴.

2.2 Načela

V Predlogu ZSKZDČEU-1A so ostala nespremenjena naslednja načela, na katerih temelji mednarodno sodelovanje v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije:

Načelo vzajemnega priznavanja:

Evropska unija si je zadala cilj ohraniti in razviti območje svobode, varnosti in pravice. V skladu s sklepi predsedstva iz Evropskega sveta v Tampereju z dne 15. in 16. oktobra 1999 bi moralo načelo vzajemnega priznavanja sodb in drugih odločb sodišč postati temelj pravosodnega sodelovanja v civilnih in kazenskih zadevah v Uniji, ker bi okrepljeno vzajemno priznavanje ter potrebno približevanje zakonodaje izboljšalo sodelovanje med pristojnimi organi in varstvo pravic posameznika. Navedeno načelo je kot temelj pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah opredeljeno v temeljnih določbah Predloga zakona. V skladu s tem načelom pristojni organi v Republiki Sloveniji izvršujejo odločbe pristojnih organov drugih držav članic Evropske unije in pri odločanju presojujejo le, ali so predložene ustrezne listine ter izpolnjeni drugi pogoji, ki jih na podlagi obravnavanih okvirnih sklepov določa ta Predlog zakona. Načelo vzajemnega priznavanja temelji na ideji medsebojnega zaupanja v pravosodne sisteme med državami članicami³⁵. Sodne odločbe je treba enakovredno priznavati in izvrševati po vsej Evropski uniji ne glede na kraj, kje je bila odločba izdana. To temelji na predpostavki, da so kazenskopравни oziroma pravosodni sistemi držav članic Evropske unije vsaj enakovredni, razen izjemoma (glede ustrezno visokega nivoja spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin³⁶). V večini držav članic so za izvrševanje sodnih odločb, izdanih v drugih državah članicah, pristojni sodniki v državi izvršitve. Slednji morajo biti prepričani, da je bila odločba izdana v poštenem sodnem postopku (t.j. spoštovanje procesnih garancij v kazenskem postopku) in da se bodo pravice osebe v celoti spoštovale ob njeni morebitni vrnitvi v drugo državo članico.

Načelo učinkovite pomoči:

²⁸ Predmetna okvirna sklepa sta namreč implementirana v poglavjih 12., 13., 16. in 17. ZSKZDČEU-1.

²⁹ Uradni list RS, št. 15/13.

³⁰ Uradni list RS, št. 16/08.

³¹ Uradni list RS, št. 50/12 – UPB2.

³² Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13 in 87/14.

³³ Uradni list RS, št. 110/06 – UPB1, 76/08, 40/09, 9/11 – ZP-1G, 96/12 – ZPIZ-2 in 109/12.

³⁴ Uradni list RS, št. 29/11 – UPB8, 21/13 in 111/13.

³⁵ Za kritično analizo instrumenta vzajemnega priznavanja glejte: Legitimacy and Trust in Criminal Law, Policy and Justice Norms, Procedures, Outcomes, Edited by Nina Peršak, Ashgate Publishing Limited, Farnham, 2014, str. 131-151 (Anže Erbežnik: Mutual Recognition in EU Criminal Law and Its Effects on the Role of a National Judge) in tudi: Anže Erbežnik, Skupni standardi EU na področju kazenskega prava v primerjavi z nacionalnimi (ustavnopravnimi) standardi - Solange Reloaded, Pravna praksa, št. 27/2014, Priloga, str. II-VI.

³⁶ Glejte npr.: odločba US, št. Up-519/12, 18.9.2014, 10. točka (objava: Uradni list RS, št. 74/14).

V skladu z načelom učinkovite pomoči so pristojni organi v Republiki Sloveniji v okviru svojih pristojnosti v postopkih po tem Predlogu zakona dolžni ravnati tako, da je namen sodelovanja z drugo državo članico dosežen v največji možni meri.

Načelo hitrosti postopka:

Glede na načelo hitrosti postopka mora sodelovanje v kazenskih zadevah po tem Predlogu zakona potekati prednostno in hitro, kadar je za zadeve enake vrste tako določeno v pravnem redu Republike Slovenije.

2.3 Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve Predloga ZSKZDČEU-1A lahko strnemo v naslednje sklope:

- Temeljne določbe

Temeljne določbe so v Predlogu ZSKZDČEU-1A enake kot v veljavnem zakonu, ker predlog direktive temelji na ustaljenih konceptih vzajemnega priznavanja. Še posebej bi izpostavili predvsem naslednje splošne določbe:

- Načelo hitrosti postopka - 5. člen:

Če je za zadeve enake vrste tako določeno v pravnem redu Republike Slovenije, mora sodelovanje v kazenskih zadevah po tem zakonu potekati prednostno in hitro.

- Ohranitev pisnega zapisa - 6. člen/4:

Nalog in druga pisanja v zvezi z izvajanjem tega zakona se posredujejo v izvirniku, overjeni kopiji ali drugi pisni obliki po pošti, po telefaksu, v elektronski obliki ali z drugim varnim tehničnim sredstvom, ki med prenosom dokumenta zagotavlja tveganju za njegovo razkritje primerno stopnjo zavarovanja osebnih podatkov, pri čemer mora biti med prenosom zagotovljena njihova nečitljivost oziroma neprepoznavnost, ter izvršitvenemu pravosodnemu organu omogoča preveriti verodostojnost pošiljatelja in podatkov.

- Stroški - 7. člen:

Stroške, ki nastanejo pri izvajanju določb tega zakona na ozemlju Republike Slovenije, krijejo državni organi in drugi nosilci javnih pooblastil, ki so pristojni za vodenje postopkov in izvrševanje ukrepov po notranjem pravu Republike Slovenije. Še posebej, ker ni primerno, da bi se žrtvam, ki so praviloma v ranljivem položaju, nalagalo, da bi nosile stroške.

- Pristojnost za izdajo in priznavanje Evropske odredbe o zaščiti.

Pristojna so okrožna sodišča.

- Pristojnost za izvrševanje

Pristojnost policije, kar je skladno z Zakonom o nalogah in pooblastilih policije³⁷.

³⁷ Uradni list RS, št. 15/13.

- Priznavanje Evropskih odredb o zaščiti iz drugih držav s strani slovenskih sodišč-prilagoditev

Domača sodišča imajo določen prostor polja proste presoje oziroma da na podlagi evropske odredbe o zaščiti izdajo zaščitni ukrep, ki je najbolj podoben tistemu, ki ga je izdal organ v državi izdaje; lahko je civilni ali kazenski. Pristojnemu organu države izvršitve ni treba v vseh primerih sprejeti enakega zaščitnega ukrepa, kot je bil sprejet v državi izdaje in ima določeno stopnjo diskrecije, da sprejme kakršni koli ukrep, za katerega meni, da je v podobnem primeru v skladu z nacionalnim pravom ustrezen in primeren za zagotavljanje neprekinjene zaščite zaščitene osebe z vidika zaščitnega ukrepa, sprejetega v državi izdaje in opisanega v evropski odredbi o zaščiti.

- Roki za odločanje

Postavljeni so dokaj kratki roki za odločanje (npr. 10 dni), da se zagotovi ustrezna zaščita žrtev.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog ZSKZDČEU-1A ne bo imel finančnih posledic za proračun in druga javna finančna sredstva, saj ni pričakovati, da bi v praksi bilo izdanih ali priznanih veliko Evropskih odredb o zaščiti.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti dodatnih sredstev v Proračunu Republike Slovenije.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Skladnost s pravnim redom Evropske unije:

Kot izhaja iz obrazložitve zgoraj, se s Predlogom ZSKZDČEU-1A v pravni red Republike Slovenije prenaša naslednji pravni akt pravnega reda Evropske unije:

Direktiva 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti (UL L 338/2, 21. 12. 2011, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/99/EU).

Glede na navedeno bo z uveljavitvijo Predloga ZSKZDČEU-1A pravni red Republike Slovenije usklajen s pravnim redom Evropske unije na obravnavanem področju.

5.2 Prikaz ureditve v treh državah članicah Evropske unije

Glede na zadnje razpoložljive neformalne informacije še nobena od držav ni formalno implementirala predmetne direktive.

- FRANCIJA:

Francija predvideva v osnutku zakona, da je za izdajo evropske odredbe o zaščiti pristojno javno tožilstvo, ki ima enako krajevno pristojnost, kot organ, ki je izdal nacionalni zaščitni ukrep, ki je predpogoj za izdajo evropske odredbe o zaščiti. Predvideno je, da se žrtev ali njen zastopnik obrne

na tožilstvo. Tožilstvo nato odloči o izdaji evropske odredbe o zaščiti, pri čemer predvsem upošteva nujnost, da se izda evropska odredba o zaščiti.

Prav tako je tožilstvo pristojno za sprejemanje evropskih odločb o zaščiti, o katerih nato odloča sodišče. Francoski osnutek zakona predvideva osem obveznih razlogov za zavrnitev in dva izbirna. Francija med drugim določa v osnutku zakona roke za odločanje o evropski odredbi o zaščiti (10 dni).

Francija bo med drugim določila kot kaznivo dejanje kršitve evropske odredbe o zaščiti v njihovem Kazenskem zakoniku.

- MALTA:

Malteški predlog zakona, ki bo implementiral navedeno direktivo v glavnem dobesedno povzema besedilo direktive in ohranja tudi sklice na Okvirna sklepa. Glede same organizacije predvideva Malta, da je 'Attorney General' (generalni državni tožilec) pristojen za sprejemanje Evropskih odredb o zaščiti, izdanih v državi izdaje. 'Attorney General' je namreč pristojen za odločanje o priznanju evropske odredbe o zaščiti. Malteški predlog zakona predvideva, da se na podlagi svoje lastne presoje odloči 'Attorney General' o priznanju evropske odredbe o zaščiti, pri čemer mora upoštevati devet obveznih razlogov za zavrnitev (Malta je namreč v svoj pravni red prenesla vseh devet razlogov za zavrnitev, ki jih določa direktiva). V primeru priznanja izda 'Attorney General' potrdilo. Prav tako je 'Attorney General' pristojen za posredovanje Evropskih odredb o zaščiti v državo izvršitve. Za izdajo evropskih odredb o zaščiti so pristojna kazenska sodišča.

- ESTONIJA:

Estonski zakon naj bi začel veljati 1. januarja 2015. Kot pristojne nacionalne organe je Estonija določila sodišča prve stopnje - tako za izdajo evropske odredbe o zaščiti, kot za priznanje evropske odredbe o zaščiti. Pristojno sodišče se primarno določa glede na kraj prebivališča zaščitene osebe.

Estonija je s ciljem široke zaščite žrtev ne določa obveznih razlogov za zavrnitev oziroma je določila le tri izbirne razloge za zavrnitev (v primeru nepopolne evropske odredbe o zaščiti; dvojne kaznivosti in pa v primeru, ko zaščitni ukrep ne obstaja v Estoniji).

Estonija v zakonu ni določila rokov za odločanje pristojnih organov.

- AVSTRIJA:

Vsebina Direktive 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti zakona, ki ureja to problematiko, je prenesena v avstrijski zakon, namreč "Bundesgesetz, mit dem das Bundesgesetz über die justizielle Zusammenarbeit in Strafsachen mit den Mitgliedstaaten der Europäischen Union (EU-JZG), das Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz (ARHG) und das Strafregistergesetz 1968 geändert werden (EU-JZG-ÄndG 2014)", ki je bil objavljen 29.12.2014³⁸.

- NEMČIJA:

Vsebina Direktive 2011/99/EU, ki ureja to problematiko, je prenesena v nemški Gesetz zur Umsetzung der Richtlinie 2011/99/EU über die Europäische Schutzanordnung und zur Durchführung der Verordnung (EU) Nr. 606/2013 über die gegenseitige Anerkennung von Schutzmaßnahmen in Zivilsachen, ki je bil objavljen dne 12.12.2014 (Bundesgesetzblatt, Nr. 57/14).

³⁸ Bundesgesetzblatt I Nr. 107/2014,

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih ali poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog ZSKZDČEU-1A bo izboljšal zaščito fizičnih oseb in poenostavil sodelovanje pravosodnih organov Republike Slovenije s pristojnimi organi drugih držav članic EU, saj uvaja enotne obrazce, določa razloge za zavrnitev, postavlja časovne roke za posamezna dejanja, kar je ključno za optimalno zaščito žrtev, in predpisuje neposredno občevanje kot temeljno pravilo sodelovanja pristojnih organov držav članic v kazenskih zadevah.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog ZSKZDČEU-1A ne bo imel posledic glede obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog ZSKZDČEU-1A ne bo imel tovrstnih posledic.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog ZSKZDČEU-1A ne bo imel tovrstnih posledic.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog ZSKZDČEU-1A ne bo imel tovrstnih posledic.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog ZSKZDČEU-1A ne bo imel tovrstnih posledic.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog ZSKZDČEU-1A ne bo imel tovrstnih posledic.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona

Vlada Republike Slovenije oziroma pristojno ministrstvo - Ministrstvo za pravosodje bo predstavilo zakon širši javnosti z objavo na spletu, strokovna javnost pa bo po njegovem sprejetju z njegovo vsebino seznanjena tudi na usposabljanjih v okviru Centra za izobraževanje v pravosodju.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Ministrstvo za pravosodje bo spremljalo izvajanje sprejetega zakona preko sodne prakse in statistike sodišč.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Datum objave: 15. 1. 2015 – strokovno usklajevanje

I. Strokovno usklajevanje:

1. Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije je posredovalo naslednje pripombe:

Soglašajo z oceno stanja in podpirajo cilje, načela in poglobitve rešitve iz predloga zakona.

Ocenjujejo pa, da v zakonu opredeljeni pojmi niso enotni, deloma pa so tudi neustrezni (uporabljeni pojmi »sprejem«, »izdaja« in »izrekanje« v povezavi s pojmi »evropska odredba o zaščiti«, »zaščitni ukrep« in »(ukrep) prepovedi ali omejitve«).

Tako predlog zakona v 1. členu uporablja besedno zvezo »se sprejme evropska odredba o zaščiti«, v nadaljnjih členih pa v enakem pomenu tudi besedno zvezo »ki jo je izdal pristojni pravosodni organ« (na primer v prvem odstavku 184.a člena). Na enak (neenoten) način se pojma uporabljata tudi v obrazcih, ko se v točki (e) Priloge 17 navaja »izdana evropska odredba o zaščiti«, v nadaljevanju (točka g) »z zaščitnim ukrepom izrečene (prepovedi ali omejitve)«, na koncu »podpis organa, ki izda evropsko odredbo«, v Prilogi 18 pa se že v naslovu obrazca navaja, da gre za kršitev ukrepa »sprejetega na podlagi evropske uredbe o zaščiti«, čeprav je iz vsebine očitno, da gre za izrečeni ukrep prepovedi ali omejitve (točka e). Navedeno navajajo primeroma, saj nedosledna raba izhaja tudi iz drugih določb predloga zakona, zato menijo, da bi bilo potrebno zagotoviti poenotenje oziroma uskladitev pojmov.

Ker predlog zakona uporablja pojem »država izdaje«, se kaže kot najprimernejši pojem »izdaja« evropske odredbe o zaščiti oziroma zaščitnega ukrepa, glede konkretnih ukrepov (prepovedi ali omejitev) pa »izrekanje« ali »odrejanje«. Taka raba bi bila v skladu tudi z uveljavljenim slovenskim pravnim izražanjem.

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe upoštevalo in v predlogu ZSKZDČEU-1A sprejelo naslednje terminološke rešitve: v primeru evropske odredbe o zaščiti se enotno uporablja glagol »izda«, v primeru posameznih ukrepov pa glagol »izreče«.

K novemu 184.a členu

Prva in druga alineja v drugem odstavku ne izražata dovolj jasno vsebine pojmov, ki ju opredeljujeta. Zato predlagajo, da se preuči možno boljše ubeseditev prve alineje, in sicer:

»-»evropska odredba o zaščiti« pomeni odločbo, ki jo izda pravosodni ali enakovredni organ države članice z namenom, da na njeni podlagi pravosodni ali enakovredni organ druge države članice, v skladu s svojo nacionalno zakonodajo odredi in izvrši ustrezne ukrepe za nepretrgano varstvo zaščitene osebe.«

Drugi stavek te alineje ne sodi v pomen izrazov, saj gre za procesno določbo o načinu izvršitve, ki bi morala biti umeščena v posebno zakonsko določbo.

Ministrstvo za pravosodje pojasnjuje, da je pripomba upoštevana, tako da je pojasnilna norma sedaj urejena v novem tretjem odstavku 184.a člena.

Smiselno enako velja za drugi stavek v 2. alineji drugega odstavka tega člena, v katerem predlagajo

tudi ustrezno spremembo izraza »relevantna« kazenska, upravna ali civilna narava organa, ki sprejme zaščitni ukrep. V tej alineji in v 4. alineji predlagajo tudi, da se popravi sklicevanje na ustrezen odstavek 184.č člena predloga zakona.

Premislek predlagajo tudi k uporabljenemu pojmu »oseba, ki povzroča nevarnost« v 4. alineji drugega odstavka 184.a člena predloga zakona. Menijo, da bi bil primernejši preprost izraz »nevarna oseba« ali »oseba, ki ogroža«.

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe v celoti upoštevalo. Glede 4. alineje drugega odstavka 184.a člena predloga je bila sprejeta dikcija »oseba, ki ogroža«, saj s tem izhajamo iz uveljavljene terminologije kazenskega prava (npr. »ogrožene osebe« v drugem odstavku 141.a člena Zakona o kazenskem postopku in v tretjem odstavku 287. člena Kazenskega zakonika).

K novemu 184.b členu

Ubeseditev prvega odstavka ni primerna, saj so pristojni organi že sicer »dolžni zagotavljati tudi izvrševanje določb drugih predpisov«. Zato bi bilo bolje uporabiti drugačno besedno zvezo. V poštev pride »ne izključuje uporabe« ali pa »ob uporabi tega poglavja upoštevajo tudi določbe drugih predpisov«.

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe v celoti upoštevalo.

K novemu 184.c členu

Predlagajo preoblikovanje prvega odstavka tako, da bi bolj jasno izražal vsebino norme:

»(1) Z izdajo Evropske odredbe o zaščiti in za odločanje o njenem priznanju ter za posvetovanje s pristojnim organom države izdaje oziroma države izvršitve, je pristojno okrožno sodišče na območju stalnega ali začasnega prebivališča zaščitene osebe v Republiki Sloveniji.«.

V tretjem odstavku predlagajo, da se prvi in drugi stavek povežeta z besedico »ter« (o tem pisno obvesti zaščiteno osebo).

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe v celoti upoštevalo.

K novemu 184.č členu

Pojem »zaposilo« ima v slovenskem pravnem jeziku uveljavljen pomen vloge, ki jo pristojni organ pošilja drugemu pristojnemu organu za izvedbo posameznega procesnega dejanja. Zato predlagajo, da se v prvem odstavku tega člena, in tudi sicer v zakonu, uporabi pojem »predlog«.

Besedilo tretjega odstavka je v zadnjem delu možno jasneje oblikovati tako, da bi glasilo:

»-... predhodno sprejel zaščitni ukrep za nepretrgano varstvo zaščitene osebe, s katerim je bila zoper nevarno osebo izrečena ena ali več izmed naslednjih prepovedi ali omejitev:«.

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe v celoti upoštevalo.

K novemu 184.d členu

Predlagajo preoblikovanje, da bi besedilo bilo tudi jezikovno in v izražanju usklajeno tako, da bi glasilo:

»... ter čas, v katerem namerava zaščiteni oseba prebivati ali se zadrževati v državi izvršitve.«.

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe v celoti upoštevalo.

K novemu 184.j členu

Za uporabnike, ki so vezani na slovenske pravne pojme, utegne biti nejasna navedba v točki (a) prvega odstavka tega člena, da pristojni organi izvršujejo izključno pristojnost o »pregledu« evropske odredbe o zaščiti. Glede na izvirnik bi bilo primerno najti ustrežnejši izraz.

V tretjem odstavku je besedilo potrebno popraviti, saj ni povsem jasno, na katero odločbo se posredovanje nanaša.

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe v celoti upoštevalo. Namesto besede »pregled« je v predlogu zakona uporabljena beseda »preveri«.

K novemu 184.m členu

Predlagajo, da se v točki (č) prvega odstavka beseda »spada« nadomesti s primernejšim pojmom »sodi«. Enako velja glede točke (d).

V točki (e) predlagajo, da se besedilo »ne bis in idem« nadomesti s slovenskim pojmom »prepovedi ponovnega obravnavanja (sojenja)«, latinski pojem pa se lahko doda v oklepaju.

K (b) točki drugega odstavka predlagajo, da se besedilo »ker ne izreka« nadomesti z besedilom »ker ni izrečena«.

K 2. alineji tretjega odstavka predlagajo, da se začne z besedico »če«, v 3. alineji tega odstavka pa besedo »določeni« nadomesti z besedo »dopustna« (pravna sredstva).

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe v upoštevalo in sprejelo dikcijo »prepoved ponovnega obravnavanja«, ki je smiselno podobno uporabljena tudi v 3. točki prvega odstavka 201. člena ZSKZDČEU-1.

K novemu 184.o členu

K prvemu odstavku bi bilo za uporabnike zakona primernejše, da se odredba o zaščiti pošlje »enoti policije«, ki je pristojna za neposredno izvrševanje.

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe v celoti upoštevalo.

K novemu 184.p členu

Uvodni del tega člena ni povsem jasen in bi ga lahko bolje oblikovali:

»Domače sodišče o prejemu obvestila, da je pristojni organ države izdal, podaljšal, pregledal (?), spremenil, preklical ali umaknil evropsko odredbo o zaščiti, po potrebi:«.

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe v celoti upoštevalo. Namesto besede »pregledal« je v predlogu zakona uporabljena beseda »preveril«.

K novemu 184.r členu

V točki (a) je uporabljen izraz »jasni indici«, ki bi ga bilo primerneje nadomestiti z uveljavljeno besedno zvezo »okolščine, ki jasno kažejo.«.

Besedilo točke (č) prvega odstavka bi bilo mogoče jasneje oblikovati:

»če je po priznanju evropske odredbe o zaščiti domače sodišče pristojnemu organu v Republiki Sloveniji posredovalo odločbo, izdano na podlagi 162. člena ali odločbo o nadzornih ukrepih po 97. členu tega zakona«.

Drugi odstavek bi bil lahko bolj jasno oblikovan:

»(2) Domače sodišče o odločitvi iz prejšnjega odstavka nemudoma obvesti pristojni organ države izdaje, če je to mogoče, pa tudi zaščiteno osebo.«.

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe v celoti upoštevalo.

K novemu 184.s členu

Drugi odstavek bi bilo primerneje oblikovati:

»(2) V primeru kršitve enega ali več ukrepov, ki jih je sprejelo po priznanju evropske odredbe o zaščiti, je domače sodišče v skladu s prvim odstavkom pristojno, da:«.

V točki (a) tega odstavka bi bilo primerneje besedilo oblikovati tako, da glasi:

»... ustrezne ukrepe zaradi kršitve, ki ima znake kaznivega dejanja...«.

V točki (b) tega odstavka bi bilo primerneje besedilo oblikovati tako, da glasi:

»v zvezi s kršitvijo izreče (odredi) vse potrebne dodatne ukrepe, ki nimajo kazenskopravne narave.«.

V točki (c) drugega odstavka bi besedilo lahko jasneje glasilo:

»... da se prepreči kršitev dokler država izdaje, kadar (če) je to potrebno, ne sprejme nadaljnje odločitve«.

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe v celoti upoštevalo.

K 6. členu

Predlagajo, da se besedilo sedmega odstavka spremeni tako, da se jasneje glasi:

»(7) Policija in preiskovalni sodnik na ustrezen način obvestita zaščiteno osebo, da lahko v primeru preselitve ali zadrževanja v drugi državi članici, še preden zapusti ozemlje Republike Slovenije, vloži predlog za izdajo evropske odredbe o zaščiti ter o pogojih za njeno izdajo po zakonu in obvestilo na ustrezen način zaznamujeta v spisu.«.

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe v celoti upoštevalo.

2. Vrhovno sodišče Republike Slovenije je posredovalo naslednje pripombe:

- VS RS je uvodoma sporočilo, da so na Predlog ZSKZDČEU- 1A prejeli odgovore od Okrožnega

sodišča v Ljubljani, Okrožnega sodišča v Kranju ter Okrožnega sodišča v Krškem, ki so vsa sporočila, da nimajo pripomb.

- VS RS pripominja, da ZSKZDČEU-1A ponovno uporablja roke, ki so sicer v ZKP-ju neznani (10 dni: 184.f, 184.k, 8 delovnih(!) dni: 184.i). Menijo, da je takšno določanje rokov nepotrebno, saj zadoščajo določbe o hitrem postopanju sodišča in to z ustaljenimi pojmi ZKP, kot so »nemudoma«, »brez odlašanja« ipd., ki jih je možno prilagoditi okoliščinam vsake konkretne zadeve. Tako tudi Bundesgesetz (npr. 2. odstavek 126. člena: v določenem razumnem roku (binnen einer festzusetzenden angemessenen Frist), 2. odstavek 127. člena: nemudoma (unverzüglich). Takšno določanje rokov je tudi škodljivo, saj ruši ustaljen sistem rokov, kot jih pozna ZKP in s tem otežuje delo sodišč (in kliče po napaki, saj se izrek roka spreminja iz meseca v mesec in iz leta v leto). Izvenobravnavni senat v skladu z ZKP nikdar ne odloča v roku 8 dni, še manj v roku 8 delovnih dni. Predlagatelj se očitno zgleduje po francoskem predlogu, vendar s še krajšimi roki!

Ministrstvo za pravosodje pojasnjuje, da je v določenem delu upoštevalo pripombe VS RS in določilo rok z dikcijo »v primernem roku« (npr. drugi odstavek 184.k člena predloga zakona), v določenem delu pa ni sledilo pripombam VS RS, saj je točno in jasno določen rok v skladu z načelom pravne varnosti v korist strankam. Pri tem dodajamo, da v primeru ureditve z izrazom »nemudoma«, to po naši presoji pomeni, da mora sodišče odločiti še isti ali naslednji dan po prejemu vloge oziroma predloga. Poleg tega je treba dodati, da veljavni ZSKZDČEU-1 v četrtem odstavku 109. člena in v prvem in drugem odstavku 107. člena določata rok v delovnih dneh. Prav tako je SVZ na takšno predlagano ureditev posredoval pripombe, da morajo biti roki določeni, saj beseda »nemudoma« ali »v najkrajšem možnem času« ne določata časovnega obdobja, ko je treba odločiti.

- Predlog ZSKZDČEU-1 uporablja izraze »uradno obveščen« in »uradna vročitev«, npr. v 184.s členu: »Domače sodišče uradno obvesti pristojni organ...«. Ni jasno, kaj pomeni pojem »uradno«? Ta pojem je sicer uporabljen tudi v 13. členu ZSKZDČEU-1. Ali so mišljeni načini po 6. členu ZSKZDČEU-1? Bundesgesetz to jasno rešuje z določbo npr. 3. odstavka 126. člena in 2. odstavka 135. člena.

Ministrstvo za pravosodje je navedene pripombe v celoti upoštevalo. V vseh primerih, kjer je v zakonu določeno, da se obvesti določeno osebo ali organ, je dodana dikcija »pisno«, s čimer je nadomeščena prvotna različica z besedo »uradno«.

- V obeh prilogah se navaja, da je podatke v obrazcih prilog treba obravnavati z »ustrezno stopnjo zaupnosti«. Če je mišljeno obravnavanje v skladu z Zakonom o tajnih podatkih, potem ugotavljajo, da gre za izraz, ki ni skladen z določbami tega zakona, saj v 13. členu govori o »stopnjah tajnosti«. Predlagajo, da se v izogib nejasnostim uporabi bodisi izraz iz ZTP, bodisi se v predlogu ZSKZDČEU-1A uporabi drug izraz, ali vsaj v obrazložitvi napiše, da ne gre za uporabo ZTP.

Ministrstvo za pravosodje je v celoti upoštevalo navedeno pripombo ter v obrazložitvi k členu podalo ustrezno obrazložitev.

- Za obe priloge je predvideno, da se uporabljata tudi v angleškem jeziku. Predlagajo, da ministrstvo vsaj za slovensko in angleško verzijo (najbolje pa za vse jezikovne verzije uradnih jezikov držav, ki pogosto uporabljajo lastnega jezika) priskrbi obrazec v elektronskem formatu, ki omogoča vnos teksta.

Ministrstvo za pravosodje pojasnjuje, da bo obrazec v slovenskem jeziku objavljen kot priloga tega predloga zakona; tako slovenski kot angleški prevod pa sta na voljo tudi v Uradnem listu EU.

- Direktiva v 22. členu predvideva tudi zbiranje določenih podatkov. Menijo, da bi bilo treba čim prej določiti nabor podatkov, ki naj se spremljajo, da se po možnosti zagotovi ustrezno informacijsko

podporo.

Ministrstvo za pravosodje pojasnjuje, da glede na to, da gre za običajno statistično zbiranje podatkov na strani sodišč, ni potrebe po posebnem zakonskem urejanju.

3. Pravna fakulteta Univerze v Ljubljani, Pravna fakulteta Univerze v Mariboru, Evropska pravna fakulteta in Odvetniška zbornica Slovenije na posredovan predlog ZSKZDČEU-1A do določenega roka niso posredovale pripomb ali predlogov.

4. Ostali organi ter nevladne organizacije, predstavniki zainteresirane javnosti in predstavniki strokovne javnosti na objavo predloga ZSKZDČEU-1A niso odgovorili.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles:

- mag. Goran KLEMENČIČ, minister za pravosodje
- ga. Tina BRECELJ, državna sekretarka v Ministrstvu za pravosodje
- g. Darko STARE, državni sekretar v Ministrstvu za pravosodje
- ga. Andreja LANG, generalna direktorica Direktorata za zakonodajo s področja pravosodja

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (Uradni list RS, št. 48/13) se v drugem odstavku 1. člena za d) točko doda nova e) točka, ki se glasi:

»e) odločb sodišč ali pristojnih organov, s katerimi se izda evropska odredba o zaščiti);«.

Dosedanja e) točka postane f) točka.

2. člen

V četrtem odstavku 2. člena se v napovednem stavku za besedilom »pogojnem odpustu z varstvenim nadzorstvom« doda besedilo »odločb sodišč ali pristojnih organov, s katerimi se izda evropska odredba o zaščiti,«; v 16. točki se besedilo »Okvirnim sklepom Sveta 2009/984/PNZ« nadomesti z besedilom »Okvirnim sklepom Sveta 2009/948/PNZ«, besedilo »Okvirni sklep Sveta 2009/984/PNZ« se nadomesti z besedilom »Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ«, pika pa se nadomesti s podpičjem in doda nova 17. točka, ki se glasi:

»17. Direktivo 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti (UL L 338/2, 21. 12. 2011, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/99/EU).«.

3. člen

V 3. členu se za številko »16«, doda besedilo »17.a,«; za besedo »odločanju« pa se doda besedilo »ob upoštevanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin«.

4. člen

Za 184. členom se doda novo 17.a poglavje in 184.a do 184.s člen, ki se glasijo:

»17.a poglavje

Priznanje in izvršitev evropske odredbe o zaščiti, ki jo je sprejel pravosodni ali enakovreden organ druge države članice ter izdaja evropske odredbe o zaščiti s strani pristojnega domačega sodišča

Temeljne določbe o zaščitnih ukrepih

184.a člen

(1) To poglavje določa pravila, po katerih domače sodišče izda evropsko odredbo o zaščiti ali prizna evropsko odredbo o zaščiti, ki jo je izdal pristojni pravosodni organ ali enakovredni organ druge države članice ter pravila glede izvrševanja evropskih odredb o zaščiti, ki so bila priznana s strani domačih sodišč.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, imajo naslednji pomen:

- »evropska odredba o zaščiti« pomeni odločbo, ki jo izda pravosodni ali enakovredni organ države članice z namenom, da na njeni podlagi pravosodni ali enakovredni organ druge države članice, v skladu s svojo nacionalno zakonodajo odredi in izvrši ustrezne ukrepe za neprekinjeno zaščito zaščitene osebe;

- »zaščitni ukrep« pomeni odločbo v kazenski zadevi, izdano v državi izdaje v skladu z nacionalno zakonodajo in postopki, s katero se osebi, ki ogroža, izreka eno ali več prepovedi ali omejitev iz tretjega odstavka 184.č člena tega zakona za zaščito zaščitene osebe pred kaznivim dejanjem, ki lahko ogrozi njeno življenje, telesno ali duševno celovitost, dostojanstvo, osebno svobodo ali spolno nedotakljivost;

- »zaščitena oseba« pomeni fizično osebo, ki je zaščitena na podlagi zaščitnega ukrepa, sprejetega v državi izdaje; tudi sorodnik glavne zaščitene osebe, kot je določen v zakonu, ki ureja preprečevanje nasilja v družini, lahko zaprosi za evropsko odredbo o zaščiti, če je bil tudi zanj sprejet zaščitni ukrep;

- »oseba, ki ogroža« pomeni fizično osebo, ki ji je izrečena ena ali več prepovedi ali omejitev iz tretjega odstavka 184.č člena tega zakona;

- »država izdaje« pomeni državo članico, v kateri je bil sprejet zaščitni ukrep, na podlagi katerega se izda evropska odredba o zaščiti;

- »država izvršitve« pomeni državo članico, ki ji je bila posredovana evropska odredba o zaščiti z namenom, da bi to odredbo priznala;

- »država nadzora« pomeni državo članico, ki ji je bila posredovana odločba na podlagi 178. člena tega zakona ali odločba o nadzornih ukrepih na podlagi 118. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ države izvršitve v skladu z zakonodajo ni dolžan sprejeti enakega zaščitnega ukrepa, kot je bil sprejet v državi izdaje, in lahko ustrezno presodi, da sprejme zakonit ukrep, za katerega odloči, da je v primerljivem primeru v skladu z zakonodajo ter primeren za zagotavljanje neprekinjene zaščite zaščitene osebe z vidika zaščitnega ukrepa, sprejetega v državi izdaje in navedenega v evropski odredbi o zaščiti.

Uporaba drugih predpisov in razmerje do drugih predpisov

184.b člen

(1) Pristojni organi v Republiki Sloveniji ob uporabi tega poglavja upoštevajo tudi določbe drugih predpisov glede zaščite žrtev, splošne varnosti ter varovanja javnega reda in miru.

(2) To poglavje ne vpliva na uporabo Uredbe (ES) št. 44/2001, Uredbe (ES) št. 2201/2003, ter na uporabo Uredbe (EU) št. 606/2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah, Haaške konvencije iz leta 1996 o pristojnosti, veljavni zakonodaji, priznanju, izvrševanju in sodelovanju v zvezi z odgovornostjo staršev in ukrepov za varstvo otrok ali na uporabo Haaške konvencije iz leta 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodne ugrabitve otrok.

(3) To poglavje ne vpliva na izvajanje določb iz 12., 13., 16. in 17. poglavja tega zakona.

Pristojni organi

184.c člen

(1) Za izdajo evropske odredbe o zaščiti in za odločanje o njenem priznanju ter za posvetovanje s

pristojnim organom države izdaje oziroma države izvršitve, je pristojno okrožno sodišče na območju stalnega ali začasnega prebivališča zaščitene osebe v Republiki Sloveniji.

(2) Če se pristojnega sodišča ne da določiti po prejšnjem odstavku, je pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani.

(3) Če sodišče, ki je prejelo evropsko odredbo o zaščiti, ni pristojno, da bi jo priznalo, nemudoma odstopi zadevo po uradni dolžnosti pristojnemu sodišču in o tem pisno obvesti pristojni organ države izdaje, ki je evropsko odredbo o zaščiti poslal v priznanje in izvršitev ter o tem pisno obvesti zaščiteno osebo.

Postopek za izdajo evropske odredbe o zaščiti **184.č člen**

(1) Evropsko odredbo o zaščiti izda domače sodišče na predlog zaščitene osebe, ki želi, da se zaščita, ki jo uživa v Republiki Sloveniji, izvaja v drugi državi članici, v kateri bo prebivala ali tam že prebiva, ali če se zaščitena oseba odloči, da se bo zadrževala ali se že zadržuje v drugi državi članici. Predlog lahko vloži tudi skrbnik, zakoniti zastopnik ali pooblaščenec zaščitene osebe.

(2) Zaščitena oseba ima pravico do prevajanja in tolmačenja ter do brezplačne pravne pomoči v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek, in zakonom, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(3) Domače sodišče lahko izda evropsko odredbo o zaščiti le, če je pristojni organ v skladu z zakonom, ki ureja naloge in pooblastila policije, ali v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, predhodno sprejel zaščitni ukrep za neprekinjeno zaščito zaščitene osebe, s katerim je bila zoper osebo, ki ogroža, izrečena ena ali več izmed naslednjih prepovedi ali omejitev:

a) prepoved vstopa na določene kraje, mesta ali območja, na katerih zaščitena oseba prebiva ali jih obiskuje;

b) prepoved ali ureditev stikov z zaščiteno osebo v kakršni koli obliki, tudi po telefonu, elektronski ali navadni pošti, telefaksu ali kako drugače;

c) prepoved ali ureditev približevanja zaščiteni osebi na krajšo razdaljo od predpisane.

Upoštevanje posebnih okoliščin **184.d člen**

Pri odločitvi o izdaji evropske odredbe o zaščiti domače sodišče upošteva predvsem nujnost potrebe po zaščiti ter čas, v katerem namerava zaščitena oseba prebivati ali se zadrževati v državi izvršitve. Domače sodišče lahko zahteva od zaščitene osebe dodatne informacije, za katere oceni, da so potrebne za njegovo odločitev.

Pravice osebe, ki ogroža **184.e člen**

(1) Oseba, ki ogroža, ima pred izdajo evropske odredbe o zaščiti pravico do zaslišanja glede zaščitnega ukrepa, ki je bil sprejet na podlagi zakona, ki ureja naloge in pooblastila policije, ali na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, pred pristojnim domačim sodiščem.

(2) Oseba, ki ogroža, ima pravico do prevajanja in tolmačenja ter do brezplačne pravne pomoči v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek, in zakona, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(3) Zaslišanje osebe, ki ogroža, se lahko opravi tudi z uporabo videokonference po postopku in pogojih, ki jih zakon določa v skladu z ustrezno ureditvijo pomoči in sodelovanja po mednarodnem pravu in pravu Evropske unije.

Rok v katerem odloči domače sodišče o predlogu za izdajo evropske odredbe o zaščiti **184.f člen**

Pristojno domače sodišče s sklepom odloči o priznanju ali zavrnitvi evropske odredbe o zaščiti v roku deset dni od prejema zaprosila za izdajo evropske odredbe o zaščiti.

Oblika in vsebina evropske odredbe o zaščiti **184.g člen**

(1) Evropska odredba o zaščiti se izda na obrazcu iz Priloge 17, ki je sestavni del tega zakona, in mora vsebovati naslednje podatke:

- a) identiteto in državljanstvo zaščitene osebe ter identiteto in državljanstvo skrbnika ali zastopnika, če je zaščiten osebno mladoletna ali poslovno nesposobna;
- b) datum, od katerega namerava zaščiten osebno prebivati ali se zadrževati v državi izvršitve, in obdobje oziroma obdobja bivanja v tej državi, če je to znano;
- c) ime, naslov, telefonsko številko, številko telefaksa in elektronski naslov pristojnega domačega sodišča;
- d) navedbo pravnega akta (na primer številko in datum), ki vsebuje zaščitni ukrep, na podlagi katerega se izda evropska odredba o zaščiti;
- e) povzetek dejstev in okoliščin, zaradi katerih je bil v Republiki Sloveniji sprejet zaščitni ukrep;
- f) prepovedi ali omejitve, izrečene osebi, ki ogroža, z zaščitnim ukrepom, na katerem temelji evropska odredba o zaščiti, njihovo trajanje in navedbo morebitne sankcije v primeru kršitve kakršnih koli prepovedi ali omejitve;
- g) uporabo morebitnega tehničnega pripomočka, ki je bil priskrbljen zaščiteni osebi ali osebi, ki ogroža, kot sredstvo za izvršitev zaščitnega ukrepa;
- h) identiteto in državljanstvo osebe, ki ogroža, ter kontaktne podatke te osebe;
- i) navedbo, ali sta bila zaščiten osebno oziroma osebno, ki ogroža, v državi izdaje deležna brezplačne pravne pomoči, kadar ima pristojni organ države izdaje, brez dodatnega poizvedovanja, na voljo ta podatek;
- j) kjer je to primerno, opis drugih okoliščin, ki bi lahko vplivale na oceno ogroženosti, ki preti zaščiteni osebi;
- k) po potrebi izrecno navedbo, da je bila odločba na podlagi člena 178. tega zakona, ali odločba o nadzornih ukrepih na podlagi 118. člena tega zakona že posredovana državi nadzora, če ta ni država izvršitve evropske odredbe o zaščiti, in podatke o pristojnem organu te države za izvršitev takšne odločbe;
- l) druge podatke, ki so nujni ali potrebni za odločanje o odredbi.

(2) Pristojno domače sodišče izvod odredbe iz prejšnjega odstavka posreduje zaščiteni osebi.

Posredovanje evropske odredbe o zaščiti pristojnim organom izvršitve druge države članice **ter občevarje med organi** **184.h člen**

(1) Pristojno domače sodišče posreduje evropsko odredbo o zaščiti pristojnemu organu izvršitve na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, ter pod pogoji, ki omogočajo prejemniku, da preveri verodostojnost, skupaj s prevodom ali v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države izvršitve ali v enem od uradnih jezikov institucij Evropske unije, ki ga ta država sprejema.

(2) Če domače sodišče ne more identificirati pristojnega organa v državi izvršitve, posreduje evropsko odredbo o zaščiti centralnemu organu, ali ministrstvu, pristojnemu za pravosodje države izvršitve.

(3) Pristojno domače sodišče pošlje kopijo evropske odredbe o zaščiti tudi organu Republike Slovenije, ki je sprejel zaščitni ukrep, na podlagi katerega je bila izdana evropska odredba o zaščiti.

(4) Domače sodišče se nemudoma odzove na pozive pristojnega organa v državi izvršitve glede izvrševanja ukrepov.

Zavrnitev izdaje evropske odredbe o zaščiti 184.i člen

Če domače sodišče zavrne izdajo evropske odredbe o zaščiti, zaščiteno osebo pisno obvesti o možnosti pritožbe. Rok za pritožbo je osem dni. Senat mora o pritožbi odločiti v osmih delovnih dneh.

Sprememba ali prenehanje nacionalnega zaščitnega ukrepa, ki je podlaga evropske odredbe o zaščiti 184.j člen

(1) Domači pristojni organi in sodišča imajo izključno pristojnost za sprejemanje odločitev v skladu z zakonodajo Republike Slovenije o:

a) podaljšanju, preverjanju, spremembi, preklicu in umiku zaščitnega ukrepa in posledično evropske odredbe o zaščiti;

b) izreku ukrepa odvzema prostosti kot posledica preklica zaščitnega ukrepa, če je bil zaščitni ukrep izrečen z odločbo na podlagi 178. člena tega zakona, ali z odločbo o nadzornih ukrepih na podlagi 118. člena tega zakona.

(2) Če je bila odločba na podlagi 178. člena tega zakona, ali odločba o nadzornih ukrepih na podlagi 118. člena tega zakona že posredovana drugi državi članici ali se ji posreduje po izdaji evropske odredbe o zaščiti, se nadaljnje odločitve sprejmejo v skladu z določbami 13. ali 17. poglavja tega zakona.

(3) Če je z odločbo v skladu s 178. členom tega zakona izrečen zaščitni ukrep, ki je bila drugi državi članici že posredovana ali se ji posreduje po izdaji evropske odredbe o zaščiti, ter je pristojni organ države nadzora sprejel nadaljnje odločitve v skladu s 175. členom tega zakona, ki vplivajo na obveznosti ali navodila iz zaščitnega ukrepa, domače sodišče evropsko odredbo o zaščiti nemudoma ustrezno podaljša, preveri, spremeni, prekliče ali umakne.

(4) Domače sodišče nemudoma pisno obvesti pristojni organ države izvršitve o vsaki odločitvi, sprejeti v skladu s prvim ali tretjim odstavkom tega člena.

Priznanje evropske odredbe o zaščiti in prilagoditev

184.k člen

(1) Domače sodišče o priznanju evropske odredbe o zaščiti odloča na podlagi obrazca iz Priloge 17, ki ga je izpolnil in potrdil pristojni organ države izdaje. Če evropska odredba o zaščiti ni sestavljena v slovenskem jeziku ali ji ni priložen prevod v slovenski ali angleški jezik, domače sodišče o tem pisno obvesti pristojni organ države izdaje ter mu določi primeren rok, da predloži prevod v slovenski ali angleški jezik. Glede na okoliščine primera lahko tudi domače sodišče odredi prevod evropske odredbe o zaščiti v slovenski ali angleški jezik.

(2) Če domače sodišče meni, da so informacije, prejete z evropsko odredbo o zaščiti nepopolne, o tem na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis, nemudoma pisno obvesti pristojni organ države izdaje in mu določi primeren rok za posredovanje potrebnih informacij.

(3) Domače sodišče v postopku odločanja o priznanju preveri, ali so podani vsi pogoji za priznanje posredovane evropske odredbe o zaščiti. Domače sodišče lahko zahteva, da mu pristojni organ države izdaje pošlje izvirnik odločbe evropske odredbe o zaščiti.

(4) Domače sodišče brez nepotrebnega odlašanja, najpozneje pa v roku deset dni po prejemu evropske odredbe o zaščiti, s sklepom prizna navedeno odredbo in določi vse potrebne kazenske oziroma civilne ukrepe, ki v največji možni meri ustrezajo zaščitnemu ukrepu, sprejetemu v državi izdaje, in bi bili v podobnem primeru na razpolago v skladu z zakonom, ki ureja naloge ali pooblastila policije, ali v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, ali v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanja nasilja v družini, da se zagotovi ustrezna zaščita zaščitene osebe, razen če se ne odloči, da bo uveljavljal enega od razlogov za zavrnitev iz 184.m člena tega zakona. Evropska odredba o zaščiti se prizna z enakim prednostnim redom, kot bi veljal v podobnem nacionalnem primeru, ob upoštevanju vseh konkretnih okoliščin primera, vključno z nujnostjo zadeve, predvidenim datumom prihoda zaščitene osebe na ozemlje Republike Slovenije in, če je možno, stopnjo ogroženosti zaščitene osebe.

(5) Domače sodišče pisno obvesti osebo, ki ogroža, pristojni organ države izdaje in zaščiteno osebo o vseh ukrepih, sprejetih v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena. Osebi, ki ogroža, se ne razkrije naslov ali drugi kontaktni podatki zaščitene osebe, razen če to ni potrebno zaradi izvrševanja ukrepa.

(6) Če vloži zaščitena oseba prošnjo za izdajo evropske odredbe o zaščiti pri domačem sodišču, jo domače sodišče nemudoma posreduje pristojnemu organu v državi izdaje oziroma centralnemu organu, če ni možno določiti pristojnega organa.

Zaslišanje osebe, ki ogroža

184.l člen

(1) Domače sodišče lahko v postopku odločanja o priznanju evropske odredbe o zaščiti ali v primeru njenega kršenja zasliši osebo, ki ogroža, tudi če ta na ozemlju Republike Slovenije nima stalnega ali začasnega prebivališča:

- glede prilagoditve zaščitnih ukrepov,
- glede kršitve zaščitnih ukrepov.

(2) Oseba, ki ogroža, ima pravico do prevajanja in tolmačenja ter do brezplačne pravne pomoči v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek, in zakona, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(3) Zaslišanje osebe, ki ogroža, se lahko opravi tudi z uporabo videokonference po postopku in pogojih, ki jih zakon določa v skladu z ustrezno ureditvijo pomoči in sodelovanja po mednarodnem

pravu in pravu Evropske unije.

Razlogi za zavrnitev priznanja evropske odredbe o zaščiti 184.m člen

(1) Domače sodišče s sklepom zavrne priznanje evropske odredbe o zaščiti, če:

- a) se zaščitni ukrep nanaša na dejanje, ki po zakonu Republike Slovenije ni določeno kot kaznivo dejanje;
- b) gre za mladoletno osebo, mlajšo od štirinajst let, ki ne more biti storilec kaznivega dejanja;
- c) je osebi, ki ogroža, v skladu z zakonodajo Republike Slovenije, podeljena imuniteta, kar onemogoča sprejetje ukrepov na podlagi evropske odredbe o zaščiti;
- č) je kazenski pregon zoper osebo, ki ogroža, za dejanje ali ravnanje po zakonodaji Republike Slovenije zastaral in sodi to dejanje ali ravnanje v pristojnost Republike Slovenije;
- d) zaščita izhaja iz izvršitve sankcije ali ukrepa, za katerega v skladu z zakonom Republike Slovenije velja amnestija in sodi to dejanje ali ravnanje v pristojnost Republike Slovenije;
- e) bi bilo priznanje evropske odredbe o zaščiti v nasprotju z načelom prepovedi ponovnega obravnavanja;
- f) se zaščitni ukrep nanaša na kaznivo dejanje, ki se po zakonodaji Republike Slovenije obravnava, kot da je bilo v celoti ali v pretežnem ali bistvenem delu storjeno na njenem ozemlju.

(2) Domače sodišče lahko zavrne priznanje evropske odredbe o zaščiti, če:

- a) evropska odredba o zaščiti ni popolna ali ni bila dopolnjena v roku, ki ga je določilo domače sodišče;
- b) zahteve glede evropske odredbe o zaščiti niso izpolnjene, ker ni izrečena ena ali več naslednjih prepovedi ali omejitev:
 - prepoved vstopa na določene kraje, mesta ali območja, na katerih zaščiteni oseba prebiva ali jih obiskuje;
 - prepoved ali ureditev stikov z zaščiteni osebo v kakršni koli obliki, tudi po telefonu, elektronski ali navadni pošti, telefaksu ali kako drugače, ali
 - prepoved ali ureditev približevanja zaščiteni osebi na krajšo razdaljo od predpisane.

(3) Če domače sodišče zavrne priznanje evropske odredbe o zaščiti zaradi enega od razlogov iz prvega ali drugega odstavka tega člena:

- nemudoma pisno obvesti organ izdaje evropske odredbe o zaščiti in zaščiteni osebo o zavrnitvi in o razlogih za zavrnitev;
- če je to primerno, pisno obvesti zaščiteni osebo o možnosti, da zaprosi za sprejem zaščitnega ukrepa v skladu z zakonom, ki ureja naloge in pooblastila policije, ali v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, ali v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanja nasilja v družini;

- pisno obvesti zaščiteni osebo o vseh veljavnih pravnih sredstvih, ki so po zakonodaji Republike Slovenije dopustna zoper sklep o zavrnitvi.

Sklep o priznanju ali zavrnitvi evropske odredbe o zaščiti **184.n člen**

(1) Sklep o priznanju evropske odredbe o zaščiti mora obsegati naslednje podatke:

- podatke o osebi, ki ogroža, iz Priloge 18, ki je sestavni del tega zakona, in o zaščiteni osebi iz Priloge 17 v skladu z omejitvami iz četrtega odstavka tega člena,
- naziv organa, katerega odločba je predmet odločanja,
- pravilno številko in datum izdaje evropske odredbe o zaščiti,
- vrsto zaščitnega ukrepa oziroma ukrepov,
- opis kaznivega dejanja oziroma ocena ogroženosti,
- predpise države izdaje, ki so bili uporabljeni pri izdaji evropske odredbe o zaščiti,
- vrsto in naravo zaščitnega ukrepa (oziroma ukrepov), ki ustreza evropski odredbi o zaščiti in se bo izvrševal v Republiki Sloveniji, po potrebi pa tudi natančnejši obseg in način njegovega izvrševanja zaradi prilagoditve zakonodaji Republike Slovenije,
- čas trajanja zaščitnega ukrepa,
- najdaljši možni čas izvrševanja zaščitnega ukrepa v skladu z zakonodajo Republike Slovenije in zakonske zahteve glede podaljševanja ali preizkušanja razlogov za njegovo izvrševanje,
- pristojne organe, ki bodo sodelovali pri izvrševanju zaščitnih ukrepov, in njihove naloge,
- druge podatke, ki so nujni ali potrebni za izvrševanje evropske odredbe o zaščiti.

(2) Sklep o zavrnitvi evropske odredbe o zaščiti mora obsegati zlasti:

- podatke o osebi, ki ogroža, in o zaščiteni osebi pod pogojem iz četrtega odstavka tega člena,
- naziv organa, katerega odločba je predmet odločanja,
- pravilno številko in datum izdaje evropske odredbe o zaščiti,
- zavrnitvene razloge.

(3) Sklep o priznanju ali zavrnitvi priznanja mora biti obrazložen.

(4) Sklep o priznanju ali zavrnitvi priznanja se vroči osebi, ki ogroža, in zaščiteni osebi. Osebi, ki ogroža, se ne razkrije naslov ali drugi kontaktni podatki zaščitene osebe, razen če to ni potrebno zaradi izvrševanja ukrepa.

(5) Zoper sklep o priznanju ali zavrnitvi priznanja se smeta oseba, ki ogroža, in zaščiteni oseba pritožiti v roku osmih dni od vročitve sklepa. Sodišče pisno obvesti osebo, ki ogroža, in zaščiteni osebo, o možnosti pritožbe. Senat mora o pritožbi odločiti v roku osmih delovnih dni. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

Odreditev izvršitve zaščitnih ukrepov in njihovo izvrševanje **184.o člen**

(1) Domače sodišče brez odlašanja odredi izvršitev evropske odredbe o zaščiti, ki jo je priznalo, in jo pošlje enoti policije, ki je po zakonodaji Republike Slovenije pristojna za neposredno izvrševanje zaščitnih ukrepov.

(2) Domače sodišče lahko kadarkoli med izvrševanjem zaščitnih ukrepov pozove pristojni organ v državi izdaje, da se opredeli, ali je v okoliščinah konkretnega primera izvrševanje zaščitnega ukrepa še potrebno oziroma primerno.

Sprememba evropske odredbe o zaščiti **184.p člen**

Domače sodišče po prejemu obvestila, da je pristojni organ države izdaje izdal, podaljšal, preveril, spremenil, preklical ali umaknil evropsko odredbo o zaščiti, po potrebi:

- a) spremeni ukrepe, sprejete na podlagi evropske odredbe o zaščiti, v skladu s 184.k členom tega zakona ali
- b) zavrne izvršitev spremenjene prepovedi ali omejitve, če ta ne ustreza vrstam prepovedi ali omejitev iz b) točke drugega odstavka 184.m člena tega zakona, ali če so podatki, poslani z evropsko odredbo o zaščiti nepopolni ali niso bili dopolnjeni v roku, ki ga je določil pristojni organ države izvršitve v skladu z drugim odstavkom 184.k člena tega zakona.

Razlogi za prenehanje izvrševanja zaščitnih ukrepov, sprejetih na podlagi evropske odredbe o zaščiti

184.r člen

(1) Domače sodišče lahko odredi policiji, da preneha izvrševati ukrepe, ki so bili sprejeti zaradi izvršitve evropske odredbe o zaščiti:

- a) če obstajajo okoliščine, ki jasno kažejo, da zaščitena oseba ne prebiva ali se ne zadržuje več na ozemlju Republike Slovenije, ali da je dokončno zapustila ozemlje Republike Slovenije;
- b) če se v skladu z nacionalno zakonodajo izteče najdaljši možni čas trajanja ukrepov, sprejetih zaradi izvršitve evropske odredbe o zaščiti;
- c) v primeru iz točke b) prejšnjega člena ali
- č) če je po priznanju evropske odredbe o zaščiti domače sodišče pristojnemu organu v Republiki Sloveniji posredovalo odločbo, izdano na podlagi 162. člena tega zakona, ali odločbo o nadzornih ukrepih po 97. členu tega zakona.

(2) Domače sodišče o odločitvi iz prejšnjega odstavka nemudoma obvesti pristojni organ države izdaje, če je to mogoče, pa tudi zaščiteno osebo.

(3) Pred prenehanjem izvrševanja ukrepov v skladu s točko b) prvega odstavka tega člena lahko domače sodišče pozove pristojni organ države izdaje, da zagotovi informacije o tem, ali je zaščita, ki se izvaja na podlagi evropske odredbe o zaščiti, še vedno potrebna glede na okoliščine konkretnega primera.

Kršitev ukrepa ali ukrepov, sprejetih na podlagi evropske odredbe o zaščiti ter obveščanje države izdaje in nadzora **184.s člen**

(1) Domače sodišče pisno obvesti pristojni organ države izdaje ali države nadzora o vsaki kršitvi ukrepa ali ukrepov, sprejetih na podlagi evropske odredbe o zaščiti. Obvestilo se posreduje na obrazcu iz Priloge 18, ki se mu predloži prevod v angleškem jeziku oziroma se obrazec izpolni v angleškem jeziku.

(2) V primeru kršitve enega ali več ukrepov, ki jih je izreklo po priznanju evropske odredbe o zaščiti, je domače sodišče v skladu s prejšnjim odstavkom pristojno, da:

- a) izreče kazenske sankcije in vse ustrezne ukrepe zaradi kršitve, ki ima znake kaznivega dejanja po zakonodaji Republike Slovenije;
- b) v zvezi s kršitvijo izreče vse potrebne dodatne ukrepe, ki nimajo kazenskopravne narave;
- c) izreče vse nujne in začasne ukrepe v skladu z zakonodajo Republike Slovenije, da se prepreči kršitev, dokler država izdaje, kadar je to potrebno, ne sprejme nadaljnje odločitve.

(3) Domače sodišče lahko pristojnemu organu v državi izdaje ali državi nadzora posreduje kakršne koli podatke o tveganju, ki ga oseba, ki ogroža, utegne predstavljati za zaščiteni osebo in širšo oziroma splošno javnost.«

5. člen

Za Prilogo 16 se dodata novi Priloga 17 in 18, ki sta sestavni del tega zakona.

Prehodna določba

6. člen

Do sprememb Zakona o nalogah in pooblastilih policije (Uradni list RS, št. 15/13) se v 60. členu doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Policija in preiskovalni sodnik na ustrezen način obvestita zaščiteni osebo, da lahko v primeru preselitve ali zadrževanja v drugi državi članici, še preden zapusti ozemlje Republike Slovenije, vloži predlog za izdajo evropske odredbe o zaščiti ter o pogojih za njeno izdajo po zakonu in obvestilo na ustrezen način zaznamujeta v spisu.«

Dosedanji sedmi odstavek postane osmi odstavek.

KONČNA DOLOČBA

7. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne tri mesece po uveljavitvi tega zakona.

Prilogi:

»PRILOGA 17
OBRAZEC: EVROPSKA ODREDBA O ZAŠČITI

Podatke v tem obrazcu je treba obravnavati z ustrezno stopnjo zaupnosti

Država izdaje:

Država izvršitve:

(a) Podatki o zaščiteni osebi:

Priimek:

Ime(-na):

Dekliški ali prejšnji priimek (če obstaja):

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja (če je na voljo):

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Naslovi/prebivališča

- v državi izdaje:
- v državi izvršitve:
- drugje:

Jezik(-i), ki ga (jih) oseba razume (če je znano):

Ali je bila zaščiteni oseba v državi izdaje deležna brezplačne pravne pomoči (če je ta informacija na voljo brez dodatnega poizvedovanja)?

- ☐ Da.
- ☐ Ne.
- ☐ Ni znano.

Če je zaščiteni oseba mladoletna ali poslovno nesposobna, podatki o njenem skrbniku oziroma zastopniku:

Priimek:

Ime(-na):

Dekliški priimek ali predhoden priimek (če obstaja):

Spol:

Državljanstvo:

Službeni naslov:

- (b) Zaščitena oseba se je odločila, da bo prebivala ali že prebiva v državi izvršitve, ali se je odločila, da se bo zadrževala ali se že zadržuje v državi izvršitve.

Datum, od katerega namerava zaščitena oseba prebivati ali se zadrževati v državi izvršitve (če je znan):

Obdobje(-a) prebivanja (če je znano):

- (c) Ali so bili zaščiteni osebi ali osebi, ki ogroža, priskrbljeni kakršni koli tehnični pripomočki za izvršitev zaščitnega ukrepa:

☐ Da. Na kratko povzemite, kateri pripomočki so bili uporabljeni:

☐ Ne.

- (d) Pristojni organ, ki je izdal evropsko odredbo o zaščiti:

Uradno ime:

Polni naslov:

Telefon: (klicna številka države) (omrežna skupina) (številka)

Telefaks: (klicna številka države) (omrežna skupina) (številka)

Podatki o kontaktni(-h) osebi(-ah)

Priimek:

Ime(-na):

Funkcija (naziv/slужbeni položaj):

Telefon: (klicna številka države) (omrežna skupina) (številka)

Telefaks: (klicna številka države) (omrežna skupina) (številka)

E-pošta (če je na voljo):

Jeziki, v katerih se je mogoče sporazumevati:

- (e) Navedba zaščitnega ukrepa, na podlagi katerega je bila izdana evropska odredba o zaščiti:

Zaščitni ukrep je bil izrečen (datum: DD-MM-LLLL):

Zaščitni ukrep je postal izvršljiv (datum: DD-MM-LLLL):

Opravična številka zaščitnega ukrepa (če je na voljo):

Organ, ki je sprejel zaščitni ukrep:

- (f) Povzetek dejstev in opis okoliščin, zaradi katerih je bil izrečen zaščitni ukrep iz točke (e), po potrebi tudi klasifikacija kršitve:

- (g) Podatki o prepovedi(-h) ali omejitvi(-ah), ki je bila oziroma so bile z zaščitnim ukrepom izrečene zoper osebo, ki ogroža:

- Vrsta prepovedi ali omejitve(-ev) (možno je označiti več polj):
 - ☐ prepoved vstopa na določene kraje, mesta ali opredeljena območja, na katerih zaščitena oseba prebiva ali jih obiskuje
- če ste označili to polje, natančno navedite kraje, mesta ali območja, na katera je osebi, ki ogroža, prepovedano vstopati:
- ☐ prepoved ali ureditev stikov z zaščiteno osebo v kakršni koli obliki, tudi po telefonu, elektronski ali navadni pošti, telefaksu ali kako drugače
- če ste označili to polje, navedite vse ustrezne podatke:
- ☐ prepoved ali ureditev približevanja zaščiteni osebi na krajšo razdaljo od predpisane
- če ste označili to polje, natančno navedite razdaljo do zaščiteni osebe, ki jo mora upoštevati oseba, ki ogroža:
- Navedite obdobje, za katero je bila zoper osebo, ki ogroža, izrečena navedena(-e) prepoved(-i) ali omejitev(-ve):

- Navedba sankcije (če je predvidena) v primeru kršitve prepovedi ali omejitve:

(h) Podatki o osebi, ki ogroža, ki so ji oziroma ji je bila(-e) izrečena(-e) prepoved(-i) ali omejitev(-e) iz točke (g):

Priimek:

Ime(-na):

Dekliški ali prejšnji priimek (če obstaja):

Vzdevki (če obstajajo):

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja (če je na voljo):

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Naslovi/prebivališča

- v državi izdaje:
- v državi izvršitve:
- drugje:

Jezik(-i), ki ga (jih) oseba razume (če je znano):

Navedite naslednje podatke, če so na voljo:

- vrsto in številko identifikacijskega(-ih) dokumenta(-ov) osebe (osebna izkaznica, potni list):

Ali je bila oseba, ki ogroža, v državi izdaje deležna brezplačne pravne pomoči (če je ta informacija na voljo brez dodatnega poizvedovanja)?

- ☐ Da.
- ☐ Ne.
- ☐ Ni znano.

- (i) Druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na oceno ogroženosti, ki bi lahko pretila zaščiteni osebi (neobvezni podatki):
- (j) Drugi koristni podatki (če so na voljo in potrebni, na primer o drugih državah, v katerih so bili prehodno sprejeti zaščitni ukrepi za isto zaščiteni osebo):
- (k) Prosimo dopolnite:
- ☐ odločba na podlagi člena 178. tega zakona, je bila že posredovana drugi državi članici
 - če ste označili to polje, navedite kontaktne podatke pristojnega organa, ki mu je bila sodba posredovana:
 - ☐ odločba o nadzornih ukrepih na podlagi 118. člena tega zakona, je že bila posredovana drugi državi članici
 - če ste označili to polje, navedite kontaktne podatke pristojnega organa, ki mu je bila odločba o nadzornih ukrepih posredovana:

Podpis organa, ki izda evropsko odredbo o zaščiti, oziroma njegovega zastopnika, s katerim se potrjuje točnost vsebine odredbe:

Ime:

Funkcija (naziv/slужbeni položaj):

Datum:

Opravična številka (če je na voljo):

Uradni žig (kjer je to primerno):

PODLAGI EVROPSKE ODREDBE O ZAŠČITI

Podatke v tem obrazcu je treba obravnavati z ustrežno stopnjo zaupnosti

(a) Podatki o identiteti osebe, ki ogroža:

Priimek:

Ime(-na):

Dekliški ali prejšnji priimek (če obstaja):

Vzdevki (če obstajajo):

Spol:

Državljanstvo:

Identifikacijska številka ali številka socialnega zavarovanja (če je na voljo):

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Naslov:

Jezik(-i), ki ga (jih) oseba razume (če je znano):

(b) Podatki o identiteti zaščitene osebe:

Priimek:

Ime(-na):

Dekliški ali prejšnji priimek (če obstaja):

Spol:

Državljanstvo:

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Naslov:

Jezik(-i), ki ga (jih) oseba razume (če je znano):

- (c) Podatki o evropski odredbi o zaščiti:

Odredba izdana dne:

Opravična številka (če je na voljo):

Organ, ki je izdal odredbo:

Uradno ime:

Naslov:

- (d) Podatki o organu, odgovornem za izvršitev morebitnega zaščitnega ukrepa, izrečenega v državi izvršitve v skladu z evropsko odredbo o zaščiti:

Uradno ime organa:

Ime kontaktne osebe:

Funkcija (naziv/slужbeni položaj):

Naslov:

Telefon: (klicna številka države) (omrežna skupina) (številka)

Telefaks: (klicna številka države) (omrežna skupina) (številka)

E-pošta:

Jeziki, v katerih se je mogoče sporazumevati:

- (e) Kršitev prepovedi ali omejitev(-ev), ki jo (jih) izrečejo pristojni organi države izvršitve po priznanju evropske odredbe o zaščiti, oziroma druge ugotovitve, ki bi lahko imele za posledico sprejetje nadaljnje odločitve:

Kršitev zadeva naslednjo(-e) prepoved(-i) ali omejitev(-ve) (možno je označiti več kot eno polje):

- ☐ prepoved vstopa na določene kraje, mesta ali opredeljena območja, na katerih zaščitena oseba prebiva ali jih obiskuje
- ☐ prepoved ali ureditev stikov z zaščiteno osebo v kakršni koli obliki, tudi po telefonu, elektronski ali navadni pošti, telefaksu ali kako drugače

- ☐ prepoved ali ureditev približevanja zaščiteni osebi na krajšo razdaljo od predpisane
- ☐ kateri koli drug ukrep, ki ustreza zaščitnemu ukrepu na podlagi evropske odredbe o zaščiti, ki so ga sprejeli pristojni organi države izvršitve po priznanju evropske odredbe o zaščiti

Opis kršitve(-ev) (kraj, datum in konkretne okoliščine):

V skladu s členom 11(2):

- ukrepi, sprejeti v državi izvršitve kot posledica kršitve:
- morebitne pravne posledice kršitve v državi izvršitve:

Druge ugotovitve, ki bi lahko imele za posledico sprejetje nadaljnje odločitve

Opis ugotovitev:

(f) Podatki o kontaktni osebi za pridobitev dodatnih informacij v zvezi s kršitvijo:

Priimek:

Ime(-na):

Naslov:

Telefon. (klicna številka države) (omrežna skupina) (številka)

Telefaks: (klicna številka države) (omrežna skupina) (številka)

E-pošta:

Jeziki, v katerih se je mogoče sporazumevati:

Podpis organa, ki je izdal obrazec oziroma njegovega zastopnika, s katerim se potrjuje točnost vsebine obrazca:

Ime:

Funkcija (naziv/slужbeni položaj):

Datum:

Uradni žig (po potrebi):«

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Gre za dopolnitev splošnega dela veljavnega ZSKZDČEU-1 zaradi predlaganega novega 17.a poglavja "Priznanje in izvršitev evropske odredbe o zaščiti, ki jo je sprejel pravosodni ali enakovreden organ druge države članice ter izdaja evropske odredbe o zaščiti s strani pristojnega domačega sodišča", ki implementira Direktivo 2011/99/EU in sledi dosedanji strukturi zakona.

K 2. členu:

Gre za dopolnitev splošnega dela veljavnega ZSKZDČEU-1 zaradi novega 17.a poglavja "Priznanje in izvršitev evropske odredbe o zaščiti, ki jo je sprejel pravosodni ali enakovreden organ druge države članice ter izdaja evropske odredbe o zaščiti s strani pristojnega domačega sodišča", ki implementira direktivo in sledi dosedanji strukturi zakona.

K 3. členu:

Predlagana je dopolnitev seznama poglavij v 3. členu veljavnega zakona, kjer gre za uporabo načela vzajemnega priznavanja, saj se s predlogom zakona dodaja novo poglavje, ki implementira Direktivo 2011/99/EU, in s tem se sledi dosedanji strukturi zakona.

Nato je predlagana tudi delna vsebinska dopolnitev 3. člena, saj sta (vsaj) uvodna navedba št. 18 ter člen 14, drugi odstavek Direktive 2014/41/EU nekoliko re-intepretirala (zamejila) načela in pravila vzajemnega priznavanja za vse do sedaj sprejete (in v nacionalnih zakonodajah implementirane) pravne akte Evropske unije, namreč v smer obveznosti spoštovanja temeljnih človekovih pravic. Poleg tega je dodaten argument za spremembo tudi odločba Ustavnega sodišča Republike Slovenije, št. Up-519/12 z dne 18.9.2014 (objava: Uradni list RS, št. 74/14) - predvsem 10. točka obrazložitve, ki se nanaša na 35., 36. in 37. člen Ustave Republike Slovenije. Na ta način se interpretativno poudari, da se pravila in postopki vzajemnega priznavanja izvršujejo v okviru sistema uresničevanja in varstva temeljnih pravic.

K 4. členu (184.a člen ZSKZDČEU-1A):

Predlagana določba vsebuje temeljne določbe tega novega poglavja zakona in izhaja iz člena 1 direktive. Predmetno poglavje ureja tako izdajanje evropskih odredb o zaščiti s strani sodišč Slovenije, kot tudi priznavanje in izvrševanje evropskih odredb o zaščiti v Republiki Sloveniji, izdanih v drugih državah članicah.

Definicije izhajajo iz člena 2 direktive oz. gre za ustrezen prepis (razdelavo) definicij iz direktive, kar je v predmetnem primeru smiselno, ker zadevno poglavje vsebuje tako izdajanje evropskih odredb o zaščiti, kot njihovo priznavanje. Poimenovanje "osebe, ki ogroža" izhaja iz tretjega odstavka 287. člena KZ-1 in 141.a člena ZKP, ki je podlaga za Zakon o zaščiti prič. Pri tem se upošteva drugačen izraz, kot je to določeno v uradnem prevodu (oseba, ki povzroča nevarnost), saj gre v primerih za odnos med dvema osebama (med osebo, ki ogroža, in zaščiteno osebo), v primeru pojma "oseba, ki povzroča nevarnost" pa bi se lahko razumelo, da gre za splošno nevarnost.

Predlog ZSKZDČEU-1A se uporablja za kazenske zadeve oz. za zaščitne ukrepe sprejete v kazenskih zadevah in ne zajema zaščitnih ukrepov, ki so sprejeti v civilnih zadevah, za katere velja Uredba o evropski odredbi o zaščiti³⁹. V Republiki Sloveniji ureja Zakon o preprečevanju nasilja v družini civilnopravne zaščitne ukrepe oz. naj bi za predmetne ukrepe veljala posledično Uredba. Zakon o nalogah in pooblastilih policije (ZNPPol) ter Zakon o kazenskem postopku (ZKP) pa urejata kazenskopravne zaščitne ukrepe, za katere velja posledično ZSKZDČEU-1A, ki implementira direktivo. Gre za logično interpretacijo, ki naj bi olajšala odločanje pristojnih organov v konkretnih primerih. Ocenjujemo, da bi lahko v praksi prišlo tudi do bolj zapletenih primerov, ko bi na primer

³⁹ Glej zgoraj.

evropska odredba o zaščiti iz druge države članice (na primer Španije) vsebovala tako kazenske kot civilne zaščitne ukrepe.

Direktiva določa, da je možno na podlagi evropske odredbe o zaščiti sprejeti civilni ali kazenski zaščitni ukrep. (Direktiva določa tudi možnost upravnega zaščitnega ukrepa, ki pa ga Republika Slovenija ne pozna). Sodnik ima torej na razpolago določeno mero diskrecije oziroma je z vidika izpolnitve obveznosti iz direktive bistveno, da določi vse potrebne ukrepe, ki bi bili v podobnem primeru na razpolago v Republiki Sloveniji.

Vprašanje sorodnikov glavne zaščitene osebe je določeno v Uvodni navedbi št. 12 direktive, ki določa: Če je zaščitni ukrep, kakor je opredeljen v tej direktivi, sprejet za zaščito sorodnika glavne zaščitene osebe, lahko ob upoštevanju pogojev iz te direktive ta sorodnik zaprosi za evropsko odredbo o zaščiti zaprosi in se lahko ta zanj izda.

Definicijo sorodnikov je treba razumeti v širšem smislu, kot to tudi izhaja iz Zakona o preprečevanju nasilja v družini, ki določa kot družinske člane:

- zakonec ali zunajzakonska partnerica oziroma partner, bivši zakonec ali bivša zunajzakonska partnerica oziroma partner,
- partnerica oziroma partner ali bivša partnerica oziroma partner v registrirani istospolni partnerski skupnosti,
- krvna sorodnica oziroma sorodnik (v nadaljnjem besedilu: sorodnik) v ravni vrsti,
- krvni sorodniki v stranski vrsti do vštetega tretjega kolena,
- sorodnik po svaštvu do vštetega drugega kolena,
- posvojiteljica oziroma posvojitelj (v nadaljnjem besedilu: posvojitelj) in posvojenka oziroma posvojenec,
- rejnica oziroma rejnik (v nadaljnjem besedilu: rejnik) in rejenka oziroma rejenec,
- skrbnica oziroma skrbnik (v nadaljnjem besedilu: skrbnik) in varovanka oziroma varovanec,
- osebe, ki imajo skupnega otroka,
- osebe, ki živijo v skupnem gospodinjstvu.

Priče so izrecno izvzete iz obsega direktive, ki določa v Uvodni navedbi št. 11: Namen te direktive je, da se uporablja za zaščitne ukrepe, sprejete v korist žrtev ali morebitnih žrtev kaznivih dejanj. Ta direktiva se zato ne bi smela uporabljati za ukrepe, sprejete z namenom zaščite prič.

Definicija države nadzora se nanaša na poglavja 12., 13., 16. in 17. tega zakona, ki so povezana s predlaganim poglavjem 17.a. Poglavja 12., 13., 16. in 17. namreč implementirajo Okvirni sklep 2008/947/PNZ in Okvirni sklep 2009/829/PNZ, ki se navezujeta na direktivo, ker predmetna okvirna sklepa tudi določata možnost odredbe zaščitnega ukrepa.

Iz uvodne navedbe št. 16 direktive izhaja: Za uporabo te direktive je bil morda odrejen zaščitni ukrep na podlagi sodbe, v smislu Okvirnega sklepa Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami, ali na podlagi odločbe o nadzornih ukrepih v smislu Okvirnega sklepa Sveta 2009/829/PNZ z dne 23. oktobra 2009 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odločb o nadzornih ukrepih med državami članicami Evropske unije kot alternativni začasemu priporu. Če je bila odločba v državi izdaje sprejeta na podlagi enega od navedenih okvirnih sklepov, bi morala država izvršitve ustrezno izvesti postopek za njeno priznanje. Vendar to ne bi smelo izključevati možnosti posredovanja evropske odredbe o zaščiti državi članici, ki ni država, ki izvršuje odločbe na podlagi navedenih okvirnih sklepov.

Predlagani tretji odstavek je norma pojasnilne narave, ki določa, da imajo države (tako Slovenija kot druge države) ustrezno stopnjo diskrecije pri odločanju o zaščitnih ukrepih, ob tem pa določa tudi

kumulativne pogoje (v primerljivem primeru morajo biti v skladu z zakonodajo ter primerni za zagotavljanje neprekinjene zaščite zaščitene osebe z vidika zaščitnega ukrepa, sprejetega v državi izdaje in navedenega v evropski odredbi o zaščiti).

K 4. členu (184.b člen ZSKZDČEU-1A):

Prvi odstavek postavlja poglavje v širši kontekst, z namenom, da se zagotovi koherentnost z obstoječimi akti, ki tudi urejajo predmetno področje v Republiki Sloveniji.

Podlaga drugega in tretjega odstavka je člen 20 direktive. Dodana je tudi uredba 606/2013, ki ureja civilne odredbe o zaščiti, ker je bila kronološko sprejeta za direktivo in zato ni izrecno omenjena v sami direktivi. Evropska komisija je namreč prav z namenom, da bo v Evropski uniji zagotovila celovit pristop glede zaščite žrtev, podala predlog uredbe za civilne zadeve, ki dopolnjuje predmetno direktivo. Pri čemer je treba upoštevati tudi, da se uredbe Evropske unije neposredno izvajajo.

Tretji odstavek pojasnjuje razmerje z Okvirnim sklepom 2008/947/PNZ in Okvirnim sklepom 2009/829/PNZ, ki sta prenesena v poglavja 12, 13, 16 in 17 tega zakona. (Glej obrazložitev zgoraj.)

K 4. členu (184.c člen ZSKZDČEU-1A):

Predlagan sistem bi zaščiteni osebi zagotovil najbolj optimalno zaščito oz. sistem, ki bi bil prijazen do zaščitene osebe, zato se vzpostavlja dokaj enostaven sistem identificiranja pristojnega organa oziroma, da je praviloma pristojno okrožno sodišče na območju stalnega ali začasnega prebivališča zaščitene osebe v Republiki Sloveniji.

Drugi odstavek pa bo vključeval tiste primere, ko zaščitena oseba nima stalnega ali začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji.

Tretji odstavek izhaja iz tretjega odstavka člena 8 direktive, ki določa, da mora nepristojno sodišče nemudoma zadevo odstopiti pristojnemu sodišču ter obveznost obveščanja.

K 4. členu (184.č člen ZSKZDČEU-1A):

Predlagan je prenos določb iz členov 5 in 6 direktive, ki določata pogoje za izdajo evropske odredbe o zaščiti. Bistven predpogoj za izdajo evropske odredbe o zaščiti je, da je bil sprejet zaščitni ukrep na podlagi ZNPPol ali ZKP. ZNPPol namreč v 60. členu ureja predmetne tri prepovedi, ki so navedene v drugem odstavku. ZKP pa ureja predmetno vprašanje v 162. členu, 195.a členu in 361. členu, ki določajo prepoved približevanja določenemu kraju ali osebi.

V primeru, da se zaščitena oseba odloči, da se bo preselila oz. se bo začasno zadrževala v drugi državi članici, pa lahko vloži predlog za izdajo evropske odredbe o zaščiti.

Predvideno je tudi, da ima zaščitena oseba pravico do prevajanja in tolmačenja ter brezplačne pravne pomoči v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek in zakona, ki ureja brezplačno pravno pomoči.

K 4. členu (184.d člen ZSKZDČEU-1A):

Predmetna določba pomeni, da morajo domača sodišča pri odločanju predvsem zasledovati cilj, da se zagotovi ustrezna zaščita ogrožene osebe, pri čemer je treba še posebej upoštevati ranljivost zaščitene osebe, kot tudi izhaja iz recitala 15 direktive, ki določa: "Pristojni organi bi morali v postopkih za izdajo in priznanje evropske odredbe o zaščiti ustrezno pozornost nameniti potrebam žrtev in še zlasti ranljivih oseb, kot so mladoletniki ali invalidi."

Glede časa, ki ga namerava oseba prebiti v državi izvršitve, se pokrije tako daljše časovno prebivanje, kot časovno krajše zadrževanje zaščitene osebe v državi izvršitve, da se zagotovi optimalna zaščita zaščitene osebe.

K 4. členu (184.e člen ZSKZDČEU-1A):

Gre za prenos člena 6/4 direktive, ki določa element kontradiktornosti: osebi, ki ogroža, je pred izdajo evropske odredbe o zaščiti zagotovljena pravica do zaslišanja in pravica do izpodbijanja zaščitnega ukrepa, če ta oseba teh pravic ni imela med postopkom, ki je vodil do sprejetja zaščitnega ukrepa. Določena je tudi pravica do prevajanja in tolmačenja in do brezplačne pravne pomoči, da se zagotovi optimalno izvajanje pravice.

ZNPPol določa v četrtem odstavku 60. člena: Policija z odredbo iz drugega odstavka tega člena izreče prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi za 48 ur in jo takoj pošlje v presojo preiskovalnemu sodniku okrožnega sodišča, ki lahko ukrep potrdi, spremeni ali razveljavi. Preiskovalni sodnik odloči o ukrepu v roku, ki ne sme biti daljši od 24 ur. Če prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi preiskovalni sodnik potrdi, lahko ukrep izreče za čas do deset dni, pri čemer mora upoštevati začetek veljave ukrepa, ko ga je izrekla policija. Zoper odločbo preiskovalnega sodnika je v treh dneh dovoljena pritožba na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v treh dneh od prejema pritožbe. Preiskovalni sodnik vroči odločbo kršitelju na naslov, ki ga je posredoval policiji, če mu je na tem naslovu ni mogoče vročiti, se odločba pritrdi na oglasno desko okrožnega sodišča. Pritožba zoper odločbo preiskovalnega sodnika ne zadrži izvršitve. Določbe o vročanju odločbe preiskovalnega sodnika veljajo tudi za vročitev odločbe zunajobravnavnega senata.

Kar pomeni, da ima oseba, ki ogroža, že po ZNPPol možnost pritožbe.

ZKP določa v 162. členu:

(1) Državni tožilec sme s soglasjem oškodovanca odložiti kazenski pregon za kaznivo dejanje, za katero je predpisana denarna kazen ali zapor do treh let in za kazniva dejanja iz drugega odstavka tega člena, če je osumljenec pripravljen ravnati po navodilih državnega tožilca in izpolniti določene naloge, s katerimi se zmanjšajo ali odpravijo škodljive posledice kaznivega dejanja.

Te naloge so (med drugim) lahko:

7) upoštevanje prepovedi približevanja žrtvi, kakšni drugi osebi ali dostopa na posamezne kraje.

Predmetni člen določa prostovoljno ravnanje osumljenca. Kljub temu je primerno, da se zagotovi možnost zaslišanja.

ZKP določa v 195.a členu:

(1) Če so podane okoliščine iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 201. člena tega zakona, vendar je nevarnost, da bo obdolženec uničil sledove kaznivega dejanja, vplival na priče, udeležence ali prikrivalce ali ponovil kaznivo dejanje, dokončal poskušeno kaznivo dejanje ali storil kaznivo dejanje, s katerim grozi, moč odvrniti s prepovedjo približanja obdolženca določenemu kraju ali osebi, uporabi sodišče ta ukrep.

(2) Sodišče določi primerno razdaljo – oddaljenost od določenega kraja ali osebe, ki jo mora obdolženec spoštovati in je namerno ne sme prekoračiti; v nasprotnem primeru lahko sodišče zoper njega odredi pripor. O tej posledici je obdolženca predhodno vselej treba obvestiti.

(3) Če razdaljo – oddaljenost, ki jo mora spoštovati obdolženec, namerno krši z ukrepom varovana oseba, jo lahko sodišče vsakokrat kaznuje z denarno kaznijo iz 78. člena tega zakona.

(4) O ukrepu iz tega člena odloči sodišče z obrazloženim sklepom; obrazložitev mora vsebovati utemeljitev suma, da je obdolženec storil kaznivo dejanje, okoliščin iz prvega odstavka tega člena in uporabe tega ukrepa.

ZKP določa v 361. členu:

(1) Ob izreku sodbe, s katero je obtoženec obsojen na kazen zopora, senat na obrazložen predlog tožilca po predhodnem zaslišanju obtoženca in zagovornika odredi pripor, če je obtoženec že v priporu pa pripor podaljša, če je podan kakšen razlog iz 1. ali 3. točke prvega odstavka 201. člena

tega zakona.

(2) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi glede ukrepa približevanja določenemu kraju ali osebi v primeru izreka pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom in določenimi navodili prepovedi približevanja žrtvi ali kakšni drugi osebi ali prepovedi dostopa na posamezne kraje.

Glede na to, da ima oseba, ki ogroža, pravico do pritožbe glede nacionalnega zaščitnega ukrepa, ki je predpogoj za izdajo evropske odredbe o zaščiti, se možnost pritožbe ne dodaja v ta zakon, katerega glavni cilj je zaščita ogroženih oseb.

Drugi in tretji odstavek sta standardni določbi ZSKZDČEU-1. Podrobneje je postopek zaslišanja osebe z uporabo videokonference urejen v 244.a členu Zakona o kazenskem postopku. Glede pravice do brezplačne pravne pomoči pa se uporablja Zakon o brezplačni pravni pomoči.

K 4. členu (184.f člen ZSKZDČEU-1A):

Predlagan je dokaj kratek rok deset dni, da se zagotovi optimalna zaščita zaščitene osebe, kljub temu, da direktiva ne določa rokov. Glede na naravo stvari je kratek rok smiselni tudi iz razloga, ker gre za čezmejni element. Ob tem je treba dodati, da veljavni ZSKZDČEU-1 v četrtem odstavku 109. člena in v prvem in drugem odstavku 107. člena določata rok v delovnih dneh.

K 4. členu (184.g člen ZSKZDČEU-1A):

Člen 7 direktive, ki je prenesen v predmetni člen, določa nabor podatkov, ki ga mora vsebovati evropska odredba o zaščiti.

Uporaba obrazca bo zaradi standardizacije poenostavila sodelovanje med pristojnimi organi držav članic.

V I) alineji prvega odstavka 184.g člena je določeno, da se lahko obdelujejo (obdelava je najširši pojem za vsa delovanja z osebnimi podatki) tudi drugi podatki, ki so nujni ali potrebni za odločanje o odredbi o zaščiti. Ta formulacija pomeni, da gre za potrebe postopka, kjer včasih ni možno s popolnostjo predvideti vse relevantne podatke, ki naj bi bili del odločanja sodišča v postopku. V nasprotni smeri to pomeni, da ni dopustno obdelovati osebnih podatkov, ki niso nujni ali potrebni za odločanje, ter niti niso zajeti v prejšnjih alinejah. Predlagana formulacija sledi vzorcem iz: pete alineje drugega odstavka 5. člena Zakona o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja ("*ali drugih podatkov v zvezi z zadevo*") ter 4. točke ("*ter druge okoliščine ugotavljanja identitete*") in 9. točke ("*in druge okoliščine*") 125. člena Zakona o nalogah in pooblastilih policije.

K 4. členu (184.h člen ZSKZDČEU-1A):

Glede prvega odstavka velja splošno načelo o ohranitvi pisnega zapisa (četrty odstavek 6. člena ZSKZDČEU-1): Nalog in druga pisanja v zvezi z izvajanjem tega zakona se posredujejo v izvirniku, overjeni kopiji ali drugi pisni obliki po pošti, po telefaksu, v elektronski obliki ali z drugim varnim tehničnim sredstvom, ki med prenosom dokumenta zagotavlja tveganju za njegovo razkritje primerno stopnjo zavarovanja osebnih podatkov, pri čemer mora biti med prenosom zagotovljena njihova nečitljivost oziroma neprepoznavnost, ter izvršitvenemu pravosodnemu organu omogoča preveriti verodostojnost pošiljatelja in podatkov. Določen je tudi jezikovni režim.

Drugi odstavek izrecno pojasnjuje, da se evropsko odredbo o zaščiti posreduje centralnemu organu ali Ministrstvu za pravosodje, če ni mogoče identificirati pristojnega organa (gre predvsem za primere, ko še ni jasno, kam točno se bo preselila zaščitena oseba).

Tretji odstavek pa določa, da se odredbo posreduje tudi pristojnemu slovenskemu organu, ki je izdal nacionalni zaščitni ukrep, ki je bil podlaga za sprejem evropske odredbe o zaščiti.

Četrty odstavek pomeni implementacijo tretjega odstavka člena 14 direktive; gre za splošno načelo

glede učinkovite pomoči, ki določa: V skladu z načelom učinkovite pomoči so pristojni organi v Republiki Sloveniji v okviru svojih pristojnosti v postopkih po tem zakonu dolžni ravnati tako, da je namen sodelovanja z drugo državo članico dosežen v največji možni meri.

K 4. členu (184.i člen ZSKZDČEU-1A):

Predlagana je varovalna določba, da je treba zaščiteno osebo obvestiti, če domače sodišče zavrne izdajo evropske odredbe o zaščiti - zaradi uresničevanja pravice do pravnega sredstva. Rok za pritožbo je dokaj kratek (osem dni), saj gre za primere, ko je hitro ukrepanje bistvenega pomena.

K 4. členu (184.j člen ZSKZDČEU-1A):

Gre za prenos člena 13, odstavkov 1-5 direktive; predmetni člen ureja spremembe po izdaji evropske odredbe o zaščiti; hkrati tudi naslavlja razmerje do dveh Okvirnih sklepov (poglavje 13 in 17 predmetnega zakona: Okvirni sklep 2008/947/PNZ in 2009/829/PNZ).

Četrti odstavek pa ureja primere, ko je vključenih več držav članic (na primer država izdaje, država nadzora in država izvršitve). Kot tudi izhaja iz Uvodne navedbe 14 direktive: Za uporabo te direktive je bil morda odrejen zaščitni ukrep na podlagi sodbe, v smislu Okvirnega sklepa Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami, ali na podlagi odločbe o nadzornih ukrepih v smislu Okvirnega sklepa Sveta 2009/829/PNZ z dne 23. oktobra 2009 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odločb o nadzornih ukrepih med državami članicami Evropske unije kot alternativni začasemu priporu. Če je bila odločba v državi izdaje sprejeta na podlagi enega od navedenih okvirnih sklepov, bi morala država izvršitve ustrezno izvesti postopek za njeno priznanje. Vendar to ne bi smelo izključevati možnosti posredovanja evropske odredbe o zaščiti državi članici, ki ni država, ki izvršuje odločbe na podlagi navedenih okvirnih sklepov.

K 4. členu (184.k člen ZSKZDČEU-1A):

Če domače sodišče ugotovi, da ni razlogov za zavrnitev priznanja in izvršitev evropske odredbe o zaščiti, jo s sklepom prizna in pri tem po potrebi prilagodi zaščitne ukrepe. Sodišče ima možnost, da odredi civilne ali kazenske zaščitne ukrepe. Direktiva določa tudi možnost upravnih zaščitnih ukrepov, ki pa jih Republika Slovenija ne ureja. Predlagamo, da naj bi se za namene tega člena uporabljali ZNPPol, ZKP in Zakon o preprečevanju nasilja v družini, da se zagotovi maksimalna zaščita žrtev.

V skladu s predlaganim členom se izvršuje še člen 9 Direktive, ki vpliva tudi na člen 10 in 11 Direktive. Člen 11/3 direktive, ki določa: "Če v podobnem primeru na nacionalni ravni ni nobenega ukrepa, ki bi se lahko sprejel v državi izvršitve, pristojni organ države izvršitve poroča pristojnemu organu države izdaje o vseh kršitvah zaščitnega ukrepa, opisanega v evropski odredbi o zaščiti, s katero je seznanjen" - ne pride v poštev za uporabo v Republiki Sloveniji.

Predlagani so dokaj kratki roki deset dni, da se zagotovi najvišja zaščita ogroženih oseb.

K 4. členu (184.l člen ZSKZDČEU-1A):

Predmetna določba določa fakultativno možnost zaslišanja osebe, ki ogroža. Direktiva izrecno ne ureja predmetnega vprašanja.

Drugi odstavek je standardna določba ZSKZDČEU-1. Predvideno je tudi, da ima zaščitena oseba pravico do prevajanja in tolmačenja ter brezplačne pravne pomoči v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek in zakona, ki ureja brezplačno pravno pomoči.

K 4. členu (184.m člen ZSKZDČEU-1A):

Gre za razlikovanje med obveznimi in izbirnimi razlogi za zavrnitev. Kot obvezni razlogi za zavrnitev so določeni tisti razlogi, ki temeljijo na zakonodaji Republike Slovenije.

K 4. členu (184.n člen ZSKZDČEU-1A):

Gre za standardno določbo ZSKZDČEU-1, ki je prilagojena glede na poglavje 17.a. Podatki zajemajo: osebno ime, naslov prebivališča in kontaktne podatke.

Poleg tega je v zadnji alineji prvega odstavka 184.n člena določeno, da se lahko obdeluje tudi druge podatke, ki so nujni ali potrebni za izvrševanje evropske odredbe o zaščiti, po istem vzorcu, kot je to določeno v l) alineji prvega odstavka novega 184.g člena. Ta formulacija pomeni, da gre za potrebe postopka, kjer včasih ni možno s popolnostjo predvideti vse relevantne podatke, ki naj bi bili del odločanja sodišča v postopku. V nasprotni smeri to pomeni, da ni dopustno obdelovati osebnih podatkov, ki niso nujni ali potrebni za odločanje, ter niti niso zajeti v prejšnjih alinejah. Predlagana formulacija sledi vzorcem iz: pete alineje drugega odstavka 5. člena Zakona o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja ("*ali drugih podatkov v zvezi z zadevo*") ter 4. točke ("*ter druge okoliščine ugotavljanja identitete*") in 9. točke ("*in druge okoliščine*") 125. člena Zakona o nalogah in pooblastilih policije.

K 4. členu (184.o člen ZSKZDČEU-1A):

Glede na to, da je Policija pristojna za izvrševanje Zakona o preprečevanju nasilja v družini ter Zakona o nalogah in pooblastilih policije, se tudi v tem poglavju določi Policijo kot pristojno za izvrševanje evropske odredbe o zaščiti. Poleg tega pravnomočnost sklepa ni predpogoj - glej zgoraj peti odstavek 184.o, ker je treba hitro ukrepati, da se zagotovi ustrezna zaščita ogrožene oziroma zaščitene osebe.

Drugi odstavek pokriva primere, ko obstajajo indici, da se je zaščitena oseba odselila iz Republike Slovenije.

K 4. členu (184.p člen ZSKZDČEU-1A):

Gre za prenos člena 13, sedmega odstavka direktive. Gre za situacije, ko pride do spremembe evropske odredbe o zaščiti in ko so v skladu s spremembami potrebne določene prilagoditve ukrepov, s katerimi se izvaja evropska odredba o zaščiti v Republiki Sloveniji.

K 4. členu (184.r člen ZSKZDČEU-1A):

Gre za prenos člena 14 direktive. Navedeni člen ureja prenehanje izvrševanja zaščitnih ukrepov. Razlogi za prenehanje so razvrščeni v 4 kategorije (a-č). Točka č) ureja situacije, ko postane Republika Slovenija država nadzora.

K 4. členu (184.s člen ZSKZDČEU-1A):

Prenos členov 11/2 in 12 direktive, ki določata mehanizem v primeru, ko pride do kršitve ukrepov, ki so bili sprejeti za izvajanje evropske odredbe o zaščiti v Republiki Sloveniji.

Za obveščanje o kršitvah je predviden poseben obrazec, kar bo olajšalo občevanje med pristojnimi organi. Poleg tega je določen jezikovni režim. Bistveno je, da ne pride do kršitve načela *ne bis in idem* pri uporabi predmetnega člena.

Tretji odstavek je standardna določba ZSKZDČEU-1 (glej na primer člen 101/3).

K 5. členu (Prilogi 17 in 18):

Direktiva 2011/99/EU določa tudi okvirno vsebino evropske odredbe o zaščiti in obrazca za uradno obvestilo o kršitvi ukrepa, sprejetega na podlagi evropske odredbe o zaščiti, s katerima bodo pristojni organi po uveljavitvi Predloga ZSKZDČEU-1A morali o pravicah seznaniti zaščiteno osebo oziroma osebo, ki ogroža. Zato sta s tem členom Predloga ZSKZDČEU-1A zakonskemu besedilu dodani Prilogi 17 in 18, ki bosta pristojnim organom služili kot usmeritev v zvezi z minimalno vsebino tako evropske odredbe o zaščiti kot tudi obrazca za uradno obvestilo o kršitvi ukrepa, sprejetega na podlagi evropske odredbe o zaščiti.

Ob tem še dodajamo, da se beseda zaupnosti ne nanaša primarno na vsebino Zakona o tajnih podatkih, ampak gre za področje zaupnosti poslovanja oziroma varovanja zaupnih razmerij.

K 6. členu (prehodna določba):

Predmetna določba izhaja iz člena 6/5 direktive. Cilj predmetne določbe je, da se ogroženo osebo seznaniti z možnostjo, da lahko zaprosi, da se izda evropska odredba o zaščiti, če se ima namen preseliti oz. se bo zadrževala v drugi državi članici po izdaji odredbe o zaščiti s strani pristojnega organa Republike Slovenije. Poleg tega je poudarek, da lahko oseba zaprosi za evropsko odredbo o zaščiti, še preden zapusti ozemlje Republike Slovenije.

Ustrezen izkazljiv način se presoja od primera do primera oz. je treba upoštevati položaj vsake zaščitene osebe, predvsem njihovo ranljivost.

Tako policija kot preiskovalni sodnik imata obveznost, da obvestita zaščiteno osebo, da se zagotovi optimalna zaščita zaščitene osebe.

K 7. členu (končna določba):

Po končni določbi 7. člena bo ta Predlog ZSKZDČU-1A začel veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Zaradi ustrezne implementacije spremenjenih in dopolnjenih členov ZSKZDČEU-1 v praksi zaradi *Direktive 2011/99/EU* pa se začne uporabljati tri mesece po uveljavitvi.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. ZAKON O SODELOVANJU V KAZENSKIH ZADEVAH Z DRŽAVAMI ČLANICAMI EVROPSKE UNIJE (ZSKZDČEU-1; Uradni list RS, št. 48/13)

Vsebina zakona

1. člen

(1) Ta zakon ureja sodelovanje v kazenskih zadevah med pristojnimi organi Republike Slovenije in drugih držav članic Evropske unije.

(2) Sodelovanje v kazenskih zadevah iz prejšnjega odstavka obsega:

1. medsebojno priznavanje in izvrševanje:

a) odločb pravosodnih organov zaradi prijetja in predaje oseb, zasega in odvzema predmetov, začasnega zavarovanja zahtevkov za odvzem premoženjske koristi in odvzema premoženjske koristi,

b) odločb sodišč ali drugih pristojnih organov za pridobitev predmetov, dokumentov in podatkov za uporabo v kazenskih postopkih ter postopkih za prekrške,

c) odločb sodišč, s katerimi so izrečene kazni zapora, varnostni ukrepi in drugi ukrepi, povezani z odvzemom prostosti,

č) odločb sodišč, s katerimi so izrečeni ukrepi za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka,

d) odločb sodišč oziroma pristojnih organov, s katerimi so izrečene pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom, pogojne odložitve izreka kazni, alternativne sankcije ter odločbe o pogojnem odpustu z varstvenim nadzorstvom,

- e) odločb pristojnih organov, s katerimi so izrečene denarne sankcije;
- 2. odstop in prevzem kazenskega pregona;
- 3. pravno pomoč v kazenskih zadevah, vključno z ustanovitvijo skupnih preiskovalnih skupin in skupnim izvajanjem preiskovalnih ukrepov;
- 4. druge oblike sodelovanja v skladu s pravno ureditvijo v Evropski uniji in v njenih državah članicah.

Uporaba tega zakona, drugih predpisov in prenos pravnih aktov Evropske unije

2. člen

(1) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za vprašanja sodelovanja v kazenskih zadevah, ki so drugače urejena s pravnim aktom Evropske unije, ki se neposredno uporablja, ali z mednarodno pogodbo.

(2) Določbe II. dela tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za postopek predaje med Republiko Slovenijo ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško na podlagi Sporazuma med Evropsko unijo ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško o postopku predaje med državami članicami Evropske unije ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško.

(3) Glede vprašanj sodelovanja v kazenskih zadevah, ki v tem zakonu niso posebej urejena, se v skladu z njihovo naravo po pravu Republike Slovenije smiselno uporabljajo določbe Kazenskega zakonika ter zakonov, ki urejajo odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja, kazenski postopek, izvrševanje kazenskih sankcij in prekrške.

(4) Ta zakon določa medsebojno priznavanje in izvrševanje odločb pravosodnih organov zaradi prijetja in predaje oseb, zasega in odvzema predmetov, začasnega zavarovanja zahtevkov za odvzem premoženjske koristi in odvzema premoženjske koristi, odločb sodišč ali drugih pristojnih organov za pridobitev predmetov, dokumentov in podatkov za uporabo v kazenskih postopkih ter postopkih za prekrške, odločb sodišč, s katerimi so izrečene kazni zapor, varnostni ukrepi in drugi ukrepi, povezani z odvzemom prostosti, odločb sodišč, s katerimi so izrečeni ukrepi za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka, odločb sodišč oziroma pristojnih organov, s katerimi so izrečene pogoje obsodbe z varstvenim nadzorstvom, pogoje odložitve izreka kazni, alternativne sankcije ter odločbe o pogojnem odpustu z varstvenim nadzorstvom, odločb pristojnih organov, s katerimi so izrečene denarne sankcije, ustanovitev skupnih preiskovalnih skupin in skupno izvajanje preiskovalnih ukrepov, izmenjavo podatkov iz kazenske evidence ter sodelovanje z Eurojustom in Evropsko pravosodno mrežo v skladu z:

1. Sklepom Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojust-a za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 63, 6. 3. 2002, str. 1), zadnjič spremenjenim s Sklepom Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusta in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojust-a za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 138, 4. 6. 2009, str. 14), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2002/187/PNZ);

2. Okvirnim sklepom Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18. 7. 2002, str. 1), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni

sklep Sveta 2002/584/PNZ);

3. Okvirnim sklepom Sveta 2002/465/PNZ z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih skupinah (UL L 162, 20. 6. 2002, str. 15), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2002/465/PNZ);

4. Okvirnim sklepom Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji (UL L 196, 2. 8. 2003, str. 45), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ);

5. Okvirnim sklepom Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji (UL L 68, 15. 3. 2005, str. 49), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ);

6. Okvirnim sklepom Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL L 76, 22. 3. 2005, str. 16), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ);

7. Okvirnim sklepom Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi (UL L 196, 2. 8. 2003, str. 45), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. 2. 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ);

8. Okvirnim sklepom Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL L 327, 5. 12. 2008, str. 27), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ);

9. Okvirnim sklepom Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami (UL L 337, 16. 12. 2008, str. 102), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2008/947/PNZ);

10. Sklepom Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusta in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 138, 4. 6. 2009, str. 14), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2009/426/PNZ);

11. Sklepom Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži (UL L 348, 24. 12. 2008, str. 130), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/976/PNZ);

12. Okvirnim sklepom Sveta 2008/978/PNZ z dne 18. decembra 2008 o evropskem dokaznem nalogu za namene pridobitve predmetov, dokumentov in podatkov za uporabo v kazenskih postopkih (UL L 350, 30. 12. 2008, str. 72), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2008/978/PNZ);

13. Okvirnim sklepom Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami (UL L 93, 7. 4. 2009, str. 23), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ);

14. Sklepom Sveta 2008/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta 2009/315/PNZ (UL L 93, 7. 4. 2009, str. 33), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/316/PNZ);

15. Okvirnim sklepom Sveta 2009/829/PNZ z dne 23. oktobra 2009 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odločb o nadzornih ukrepih med državami članicami Evropske unije kot alternativni začasnemu priporu (UL L 294, 11. 11. 2009, str. 20), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2009/829/PNZ);

16. Okvirnim sklepom Sveta 2009/984/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15. 12. 2009, str. 42), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2009/984/PNZ).

(5) V razmerju do držav, ki niso prenesle aktov iz prejšnjega odstavka v notranjo zakonodajo, se namesto določb tega zakona uporabljajo ustrezne določbe zakona, ki ureja kazenski postopek, in mednarodnih pogodb.

Načelo vzajemnega priznavanja

3. člen

V postopkih po II. delu ter po 8., 9., 12., 14., 16., 18., 20. in 22. poglavju tega zakona pristojni organi v Republiki Sloveniji izvršujejo odločbe pristojnih organov drugih držav članic na podlagi vzajemnega priznavanja odločb in pri odločanju presojujejo le, ali so predložene ustrezne listine ter izpolnjeni drugi pogoji, ki jih določa ta zakon.

2. ZAKON O NALOGAH IN POOBLASTILIH POLICIJE (ZNPPol; Uradni list RS, št. 15/13)

60. člen

(prepoved približevanja)

(1) Če je podan utemeljen sum, da je oseba storila kaznivo dejanje ali prekršek z znaki nasilja ali je bila zalotena pri takem kaznivem dejanju ali prekršku, in obstajajo razlogi za sum, da bo ogrozila življenje, osebno varnost ali svobodo osebe, s katero je ali je bila v bližnjem razmerju v smislu določb kazenskega zakonika in zakona, ki ureja preprečevanje nasilja v družini (v nadaljnjem besedilu: kršitelj), kar policisti ugotovijo zlasti na podlagi dotedanjega grdega ravnanja kršitelja, iz okoliščin, ki jih neposredno zaznajo ob prihodu na kraj dogodka, zbranih obvestil od žrtev ali prič, podatkov centra za socialno delo, smejo policisti odrediti prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi (v nadaljnjem besedilu: oškodovanec), ki je kršitelj namerno ne sme prekršiti. Kot kraj se določi kraj, kjer oškodovanec stanuje, dela, se izobražuje, je v varstvu ali se vsakodnevno giblje. Prepoved

približevanja določenemu kraju oziroma osebi zajema tudi prepoved nadlegovanja po komunikacijskih sredstvih, na kar kršitelja policisti posebej opozorijo.

(2) Prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi odredi policist tako, da kršitelju, na katerega se ukrep nanaša, v policijskem postopku z njim takoj izreče ustno odredbo, naknadno pa v roku, ki ne sme biti daljši od šestih ur, vroči še pisno odredbo o odrejenem ukrepu. Pisna odredba mora vsebovati podatke o kršitelju, zoper katerega je ukrep odrejen (osebno ime, EMŠO oziroma za tujca rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), odrejeni ukrep (ukrep zajema tudi določitev razdalje od kraja oziroma osebe, na kateri se kršitelj ne sme gibati, vendar sme biti ta razdalja največ dvesto metrov), opis ogrožanja (način, obseg, trajanje), utemeljitev razlogov za odrejeni ukrep (prejšnji ukrepi policije, trajajoče ali prejšnje grdo ravnanje in podobno) in navedbo, da bo odredba po uradni dolžnosti posredovana v sodno presojo. Policist pozove kršitelja, naj mu pove naslov, kjer mu bo možno vročiti pisno odredbo. Če policist kršitelja ne najde na navedenem naslovu ali naslova noče povedati, mu odredbo vroči tako, da jo pritrdi na oglasno desko pristojne policijske postaje, na kar kršitelja ob izreku ustne prepovedi posebej opozori.

(3) Kršitelj, ki mu je izrečena prepoved približevanja, mora kraj oziroma območje prepovedi takoj zapustiti, policistu pa izročiti ključne prebivališča, v katerem živi skupaj z oškodovancem. Ob neupoštevanju odredbe policist kršitelja odstrani s kraja. O izrečenem ukrepu policija takoj obvesti krajevno pristojni center za socialno delo, ki oškodovanca seznani z organizacijami, ki so mu na voljo za materialno in nematerialno pomoč in mu na njegovo željo omogoči stik s takšno organizacijo. Če je kraj, ki se mu kršitelj ne sme približati, tudi vzgojno-izobraževalni zavod, ki ga obiskuje otrok ali mladoletnik, ki je oškodovanec, policija seznani odgovorno osebo vzgojno-izobraževalnega zavoda o trajanju prepovedi približevanja oziroma o ostalih podatkih iz odredbe iz drugega odstavka tega člena, ki so pomembni za zaščito otroka ali mladoletnika.

(4) Policija z odredbo iz drugega odstavka tega člena izreče prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi za 48 ur in jo takoj pošlje v presojo preiskovalnemu sodniku okrožnega sodišča, ki lahko ukrep potrdi, spremeni ali razveljavi. Preiskovalni sodnik odloči o ukrepu v roku, ki ne sme biti daljši od 24 ur. Če prepoved približevanja določenemu kraju oziroma osebi preiskovalni sodnik potrdi, lahko ukrep izreče za čas do deset dni, pri čemer mora upoštevati začetek veljave ukrepa, ko ga je izrekla policija. Zoper odločbo preiskovalnega sodnika je v treh dneh dovoljena pritožba na zunajobravnavni senat okrožnega sodišča, ki o pritožbi odloči v treh dneh od prejema pritožbe. Preiskovalni sodnik vroči odločbo kršitelju na naslov, ki ga je posredoval policiji, če mu je na tem naslovu ni mogoče vročiti, se odločba pritrdi na oglasno desko okrožnega sodišča. Pritožba zoper odločbo preiskovalnega sodnika ne zadrži izvršitve. Določbe o vročanju odločbe preiskovalnega sodnika veljajo tudi za vročitev odločbe zunajobravnavnega senata.

(5) Postopek izvedbe prepovedi približevanja podrobneje predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, in ministrom, pristojnim za delo, družino in socialne zadeve.

(6) Nadzor nad spoštovanjem prepovedi približevanja določenemu kraju oziroma osebi izvaja policija, ki kršitelja, zalotenega na območju prepovedi približevanja, takoj odstrani s tega območja. Policija o ugotovljenih kršitvah izrečene prepovedi približevanja takoj ustno obvesti preiskovalnega sodnika.

(7) Kršitelj, ki kljub izrečeni globi zaradi kršitve prepovedi približevanja ponovno krši odrejeno prepoved, se pridrži po določbah tega zakona.